

Občinski list

Glasilo občine Renče - Vogrsko

Foto: Klemen Mlečnik

stran šport

52 Regijske športne igre upokojencev

stran iz občine

8 V renškem zaselku Ozrenj
70-letnica zločina v Renčah

stran iz krajevnih skupnosti

20 70 let neprekinjenega
delovanja Rdečega križa Renče

stran iz krajevnih skupnosti

22 Zgodba, ki se piše že 110 let

Beseda uredništva

Veselo na počitnice

Konec šolskega leta in stopnjevanje vročine, pa smo že zakorakali v počitniško dopustni čas. Tudi pripravljali Občinskega lista bomo "počivali" do jeseni. V tej številki smo vam

pripravili nekaj zanimivih prispevkov, ki odlikavajo pestro dogajanje zadnjih dveh mesecev. Osredotočili smo se na letošnje dobitnike občinskih priznanj, pa tudi raznovrstnih prireditev ni manjkalo. Župan se je v svoji besedi še enkrat zahvalil nagrajencem, na kratko pa je povzel nekatera dogajanja v občini.

Ermanno Zuodar

Verjetno ste opazili, da je julijska številka občinskega lista precej obsežna? Vedno znova se razveselimo vaših dragocenih prispevkov, ki so vedno številčnejši, kar nam sporoča, da je to zares postal časopis vseh nas, ki bivamo, predvsem pa živimo v tej naši mali občini.

Ko se ozremo nazaj lahko rečemo, da smo lahko veliko lepega shranili med spomine. Ti ostajajo na straneh našega lista, pa tudi v naših prijateljstvih in v nas samih.

Odidimo na počitnice z željo, da nam jesen bogato obrodi.

Pa ne samo na poljih, v sadovnjakih, vrtovih, tudi v naših odnosih, da bomo lahko na strani našega glasila zopet shranjevali lepe spomine. Srečno.

Uredniški odbor

Županova beseda

Vključevanje sposobnih in odgovornih ljudi v lokalno samoupravo je zahtevna naloga. Za posameznika je to velika čast in še večja odgovornost. To so ljudje, ki so na volitvah dobili zaupanje in podporo volivcev za predstavljanje njihovih interesov in potreb. To uresničujejo tako, da predstavljajo in upravljajo občino preko občinskega sveta in njegovih komisij in odborov.

V aprilu, kot vsako leto, smo obeležili občinski praznik s svečano sejo, na kateri smo se zahvalili tistim, ki so največ prispevali za razvoj in uveljavitev občine in njenega družbenega okolja. Prihajajo iz vseh krajevnih skupnosti in različnih področij delovanja in ustvarjanja. Občinska priznanja so prejeli glasbenik, skladatelj in mladi talent Anže Vrabec, dolgoletni in prizadevni vodja Društva upokojencev Vogrsko Edvard Petrič in kotalkarica, nosilka številnih odličij z domačih in mednarodnih tekmovalnih, Lucija Mlinarič. Za življenjsko delo vsaka štiri leta podeljujemo Zlati grb občine Renče-Vogrsko. Letos ga je prejel Bogo Rusjan za zasluge pri uveljavitvi občine in prizadevanju na področju obveščanja občanov. Posebno pozornost pa smo posvetili pobratenju med KS Renče in občino Staranzano. To bogati dobrososedske odnose med krajema z obeh strani meje, hkrati pa predstavlja zgodovinsko dediščino naših krajev, saj izhaja iz dogodkov med drugo svetovno vojno. Župan Staranzana Lorenzo Presot, ki končuje svoj desetletno obdobje vodenja občine, je nesporno veliko pripomogel k ohranjanju vrednot miru in sobivanja ob meji obeh držav. Za to mu je občinski svet podelil izredno priznanje.

Tudi v tem mandatu smo skrbeli za enakomeren razvoj vseh treh krajevnih skupnosti, obenem pa zaključujemo vse investicije in postopke, ki so bili predlagani s strani občanov. To pa ne pomeni, da smo rešili vse probleme ljudi, ki jih tarejo po naših krajih. Porajajo se nove potrebe, standardi in tudi nove rešitve. Do jeseni, ko končujemo ta mandat, nas čaka še sprejetje OPN (Občinski prostorski načrt), ki je v zaključni fazi sprejemanja. Imamo pozitivna mnenja vseh soglasodajalcev (skupaj 36 soglasij) in čakamo le še na potrditev pristojnega ministrstva. Realno je to pričakovati pred koncem mandata, tako da bodo izpolnjeni vsi načrti štiriletnega obdobja.

Pred nami pa je nova, šestletna perspektiva, do leta 2020, kjer nas čakajo novi, zahtevni izzivi. V tej perspektivi bo iz skladov Evropske unije financirano predvsem področje voda, kot je oskrba s pitno vodo, čiščenje odpadnih voda in izgradnja namakalnih sistemov, zato že izvajamo aktivnosti, ki bodo omogočile kandidiranje na razpisih za evropska sredstva za te vrste projektov in njih izvedbo. Poleg del z urejevanjem odpadnih voda bodo potekale še aktivnosti pri izgradnji obrtnih in poslovnih con.

Albina Pisk

Prišel je zaključek šolskega leta. Vsem učencem in učiteljem čestitam za dosežene uspehe in jim želim veselo počitnice, kotalkarjem iz Renč pa uspešno izvedbo Evropskega prvenstva in čim več dobrih rezultatov.

Župan Aleš Bucik

Slavnostna seja Občinskega sveta in nagrajenci v letu 2014

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je letos predlagala Občinskemu svetu, naj podeli Zlati grb, tri plakete za izjemne uspehe oz. vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti oz. dosežke, ki prispevajo k ugledu, razvoju in prepoznavnosti občine Renče-Vogrsko, ter eno izredno nagrado za dosežke, ki so bistveno prispevali k razvoju in ugledu lokalne skupnosti.

Naša občina praznuje svoj rojstni dan v času, ko nam narava poklanja najlepše slike. Letošnja pomlad nam je na travnike nasula morje marjetic, sončnih regratov in nas prijazno pobožala s svojo toplo roko. Tudi tistega četrtega popoldne, ko smo se zbirali pred občinsko stavbo, ki nam je ode-ta v novo preobleko nudila prijeten prostor za druženje, je bilo zunaj tako prischčno, da smo se skoraj neradi premaknili v dvorano. A glej, že v avli so nas s sten pozdravljale umetniške fotografije in z radovednostjo smo vstopili v dvorano, ki nas je ponosna pričakovala, saj nam je ta dan ponujala veliko lepega. Na slavnostni seji, ki je predvsem namenjena podelitvi občinskih priznanj tistim ljudem, ki so s svojim delom pomembno zaznamovali naš prostor in čas, je bila namreč predstavljena tudi prva zbirka priredb in avtorskih skladb našega mladega glasbenika in skladatelja Anžeta Vrabca.

Spoštovani bralci, naj vam predstavimo letošnje nagrajence:

- Plaketo za večletne izjemne uspehe oz. vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti je prejel **EDVARD PETRIČ - UPOKOJENEC S POZITIVNO ENERGIJO**

Predlagatelji so takole utemeljili svoj predlog za podelitev priznanja:

Edvard Petrič je bil dolgoletni predsednik Društva upokojencev Vogrsko. V času njegovega predsedovanja je društvo postalo zelo

prepoznavno, tako v domačem kraju kot tudi na občinski ravni. Njegove člane je Petrič redno angažiral tak, da so aktivno sodelovali pri številnih prireditvah v kraju in priskočili na pomoč vedno, ob naravnih nesrečah in družinskih stiskah.

Organiziral je številna strokovna predavanja s področja zdravja, poskrbel je, da so se člani aktivno srečevali s člani sorodnih društev iz sosednjih krajev. Večkrat letno so se družili tudi na družabnih zborih in izletih.

Edvard Petrič je pomembno pripomogel, da je Društvo upokojencev Vogrsko postalo zares aktivno društvo na področju družbene dejavnosti v kraju, saj povezuje njegovo upokojeno populacijo, hkrati pa se povezuje z vsemi prebivalci domačega kraja in občine.

- Plaketo za večletne izjemne uspehe oz. vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti je prejel **ANŽE VRABEC- MLADENIČ S TALENTOM**

Predlagatelji so takole utemeljili svoj predlog za podelitev priznanja:

Naš mladi komponist in vsestranski glasbeni ustvarjalec je pri komaj 25 letih že ponesel ime krajev naše občine daleč preko meja in vsekakor pomeni velik potencial na področju razvoja kulture in glasbene umetnosti v naši občini. Anže Vrabec, ki je kot prejemnik številnih zlatih plaket na državnih in mednarodnih tekmovanjih vpisan med najperspektivnejše mlade slovenske pianiste, je tudi sinonim za razvoj koncertne dejavnosti

▶ v občini Renče-Vogrsko, ki je v samo 2 letih dosegla zavidljivo raven, in se že lahko kosa z uveljavljenimi glasbenimi abonmaji tako na Goriškem kot širše v Sloveniji. Pod njegovim vodstvom je Big band NOVA izvedel tudi več odličnih in polno obiskanih koncertov v Kulturnem domu Bukovica, med katerimi po vrhunskem nivoju in do zadnjega kottička zapolnjene dvorane še posebej izstopa lanski decembrski koncert z Dekliškim pevskim zborom Singgirls in ameriško gospel pevko Sherrito Duran. Anže je za Big band NOVA, Singgirls ter Sherrito Duran aranžiral kar deset skladb, med drugimi tudi avtorsko skladbo omenjene pevke z naslovom You Are, celotnemu sestavu pa je tudi dirigiral.

V našem Občinskem glasilu je Anže Vrabec predstavljen kot mladi dirigent, pianist in aranžer z izbranim glasbenim okusom, muzikalnostjo, inventivnostjo in dobrimi idejami, ki z odličnim poznavanjem glasbe in dobro pripravo aranžmajev iz glasbenikov izvleče najboljše.

V naši Krajevni skupnosti pa svojega krajana Anžeta Vrabca, ki ga mnogi poznajo tudi po stavku »Življenje ni C-dur«, doživljajo tudi kot tistega pomembnega kreatorja in soustvarjalca kulture in umetnosti v naši občini, ki se z notami in zvoki odmevno zapisuje v zgodovinski spomin tako Krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga kot občine Renče-Vogrsko.

- Plaketo za druge posebne primere, ki prispevajo k ugledu, razvoju in prepoznavnosti Občine Renče-Vogrsko, je prejela

LUCIJA MLINARIČ - IZJEMNA ŠPORTNICA Z IZJEMNIM POGUMOM

Predlagatelji so takole utemeljili svoj predlog za podelitev priznanja:

Lucija Mlinarič je članica in aktivna tekmovalka Kotalkarskega kluba Renče že polnih dvajset let. Je najuspešnejša slovenska tekmovalka vseh časov in ena najboljših tekmovalk umetnostnega kotalkanja v Evropi in v svetu. Gre za izjemno nadarjeno tekmovalko, ki je vse od svoje rane mladosti povsem predana umetnostnemu kotalkanju in vrhunskemu športu. Svojim ciljem po doseganju vrhun-

skih rezultatov je, tako kot večina vrhunskih športnikov, v celoti podredila svoj življenjski slog. Kotalkarski klub Renče in kotalkarska dvorana sta postala njen drugi dom. S svojo tekmovalno zagnanostjo in pozitivnim duhom je vzgled vsem članom našega kluba ter številnim poznavalcem in oboževalcem tega lepega športa.

S svojimi uspehi promovira kraj Renče, Kotalkarski klub Renče in Slovenijo po celem svetu. Njej gre zahvala za to, da kotalkarji v Ameriki, Avstraliji ali drugih državah po svetu vedo, kje je ta pikica, ki se imenuje Renče. Na svoji izjemno uspešni športni poti je v dvajsetletnem obdobju osvojila številne kolajne in priznanja. Tako je samo v zadnjih desetih letih svojega tekmovalnega obdobja osvojila kar 23 kolajn na evropskih in svetovnih prvenstvih. Kar štirikrat je bila evropska prvakinja, v zadnjih petih letih pa je v članski konkurenci vsa leta zaporedoma osvajala kolajne na svetovnih prvenstvih.

V izboru za športnico Goriške je v zadnjih treh letih bila vedno najboljša, velikokrat je bila imenovana za športnico Primorske ter osebnost meseca, v letošnjem letu pa celo za osebnost leta. S svetovnih iger neolimpijskih športov v Kolumbiji leta 2013 pa se je vrnila s srebrno kolajno.

- ZLATI GRB za mandat 2010 – 2014, ki se podeli posamezniku, ki je s svojim večletnim delom na različnih področjih družbenega življenja in dela dosegal iz-

jemne uspehe in dosežke, s katerimi je trajno prispeval k razvoju, prepoznavnosti in ugledu občine Renče-Vogrsko, je prejel

BOGO RUSJAN - NAŠ FOTOGRAF Z DUŠO

Predlagatelji so takole utemeljili svoj predlog za podelitev priznanja:

Bogo Rusjan je bil rojen v Renčah. Po enem letu se je z družino preselil na Volčjo Drago, kjer prebiva še danes.

V času službovanja je prevzel številne pomembne funkcije:

- vodil je TOZD-a Elektroprenos Gorica, ki je bil zadolžen za gradnjo transformatorskih postaj in daljnovodov 110 kV Severne Primorske, skupaj z delom daljnovoda 400 kV Divača-Sredipolja (Redipuglia) Italija,
- v času gradnje Dispečerskega centra Soških elektrarn za daljinsko vodenje hidroelektrarn in transformatorskih postaj je bil zadolžen za področje telekomunikacij in sistemov daljinskega vodenja,
- ob gradnji hidroelektrarne Solkan je bil zadolžen za pripravo investicijskega programa za telekomunikacije in sistem daljinskega vodenja.
- v letu 1991 je postal vodja enote Elektroprenos Gorica, ki je v novem organizacijskem sistemu sodelovalo pri oblikovanju enotnih pristopov pri organizaciji dela vzdrževanja naprav,

Bogo Rusjan

- bil je član Samoupravne skupnosti za PTT promet Slovenije in član Sveta splošne bolnišnice Dr. Franca Derganca Nova Gorica.

Bogo Rusjan je član Uredniškega odbora Občinskega lista že od samega začetka. Kot aktivni zagovornik ideje o ustanovitvi nove občine Renče-Vogrsko je z veliko energije in zagnanosti sprejel naloge člana Uredniškega odbora in veliko prispeval k oblikovanju zasnove Občinskega lista. Medtem, ko so nekateri člani Uredniškega odbora po začetnem zagonu iz različnih razlogov sodelovanje opustili, je Bogo vztrajal in prevzemal vse zahtevnejše zadolžitve in naloge, zlasti na tehničnem in oblikovalnem področju. Postal je natančen in zahteven zbiralec in urejevalec gradiva, in tak je tudi do ostalih članov uredništva, kar je seveda pogoj, da so bile vse številke glasila pravočasno in kvalitetno pripravljene tako za oblikovalca kot za tisk. Bogo Rusjan je torej urednik v pravem pomenu besede.

Neopažen pa ni tudi njegov izostren pogled skozi kukalo fotografskega aparata. Njegove fotografije, ki so stalnica na straneh Občinskega lista, so pričujoča in verodostojna kronika in pričevanje dogajanj po vseh kotičkih in prireditvah naše občine, ravno tako so edinstveno pričevanje o vseh investicijsko razvojnih projektih.

V naši občini smo imeli v zadnjih nekaj letih veliko dogodkov: veliko smo načrtovali, gradili, obnavljali, se veselili, podoživljali in nagrajevali; otroci so nam polepšali dneve, tedne in mesece in posamezniki so nas navdajali s ponosom. Vse to je naš Bogo zaznal, doživel in fotografiral. Njegova pričevanja so življenje skozi objektiv z dodatkom lastne izkušnje in lastnega srca. In tako je s svojo modrostjo, umirjenostjo in posebno toplino našel pot tudi do naših src.

S svojim predanim, požrtvovalnim in strokovnim delom je nedvomno začrtal neizbrisno sled pri nastajanju in oblikovanju Občinskega lista, ki je tako dosegel zavidljivo strokovno raven tako po vsebini kot po obliki.

Zapis naše občine v kronologijo besede in fotografije je Bogo Rusjan s svojim strokovnim in predanim delom prav gotovo najbolj in brežčasno zaznamoval.

- Izredno nagrado za dosežke, ki so bistveno prispevali k razvoju in ugledu lokalne skupnosti, je prejel **LORENZO PRESOT-DOLGOLETNI ŽUPAN POBRATENE OBČINE ŠTARANCAN**

Pobratenje med KS Renče in občino Štarančan je pomemben mejnik in protagonist v obmejnem prostoru med Italijo in Slovenijo. Je poseben način spoštovanja in sodelovanja na temeljih drugačnosti, ki je postavilo dva naroda na iste temelje in skupno pot.

Pobratenje ima korenine v NOB in v skupnem boju proti fašizmu. Vrednote tistega časa smo prenesli v pobratenje in v verigo skupne Evrope, ki ji želimo več poguma in več sreče za vse narode in za vsakega posameznika.

Lorenzo Presot, župan Štarančana, je desetletje pomembno vplival na prijateljske stike med Renčami in Štarančanom in ves ta čas smo čutili veliko naklonjenost do pobud in dogodkov, ki krepijo naše 37 let dolgo pobratenje. Hvaležni smo mu za vsa prijazna dejanja, ki so plemenitila mnoge projekte, ki so vzpostavili trden most med ljudmi naših krajev. Predvsem pa so pomembna srečanja med šolama, med učenci in učitelji, kar po-

meni pravo pot do cilja, to je do medkulturnega spoznavanja, spoštovanja in sodelovanja. S pobudami in dogodki bogato županovanje je Lorenzo Presot nesebično krepil močne vezi prijateljstva in povezovanja, kar se odraža tako v vsakdanjem kot tudi v širšem družbenem življenju.

Kulturni program, ki ga je prefinjeno in z izbrano besedo povezovala naša, lahko rečemo, že dolgoletna voditeljica Maja Orel, se je dotaknil vsakega nagrajenca na svoj način. Vogrinke so zapeto himno potihlo namenile njihovemu sokrajanu, Petriču, Anže je tako sebi kot nam zaigral na klavirju, najmlajši kotalkarji so zaplesali za svojo Lucijo in vse tiste čudovite fotografije, ki so jih ob tem dogodku delili z nami fotografi naše občine, so tisti večer zasijale za našega fotografa Bogota.

Veseli in ponosni na svojega župana so bili tudi naši dolgoletni prijatelji iz Staranzana in verjamem, da jim je bilo z nami lepo, čeprav niso razumeli čisto vsega povedanega, a je govorica glasbe, plesa, slike, pa tudi dobre volje razumljiva vsem.

V imenu nagrajencev se je Občinskemu svetu in županu zahvalil Bogo Rusjan. V njegovih besedah smo lahko začutili spoštovanje, ganjenost, veselje.

Lepo doživeto popoldne je bilo ponoven dokaz, da zmoremo z mnogimi talenti, ki jih imajo naši ljudje, in s spoštljivim sodelovanjem vedno znova ustvarjati dogodke, ki zaznamujejo naš prostor in naš čas.

□ Alenka Gregorič
Foto: Klemen Mlečnik

DOSEDANJI NAGRAJENCI V MANDATU 2010 - 2014

- Plakete za izjemne uspehe oz. vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti oz. dosežke, ki prispevajo k ugledu, razvoju in prepoznavnosti občine Renče-Vogrsko so v letu 2011 prejeli:

1. Ivan Barut, Volčja Draga 106, Volčja Draga;
2. Ivan Gregorič, Vogrsko 175A, Volčja Draga;
3. Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče, Trg 25, Renče.

- Plakete za izjemne uspehe oz. vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti oz. dosežke, ki prispevajo k ugledu, razvoju in prepoznavnosti občine Renče-Vogrsko so v letu 2012 prejeli:

1. Skupina veteranov Pihalnega orkestra Vogrsko, Vogrsko 7, 5293 Volčja Draga;

- Janko Gregorič, Vogrsko 16, 5293 Volčja Draga;
- Virgilij Gregorič, Vogrsko 6/a, 5293 Volčja Draga;
- Edvard Velikonja, Bilje 134, 5292 Renče;
- Ciril Gregorič, Vogrsko 17, 5293 Volčja Draga;
- Branko Marvin, Vogrsko 125, 5293 Volčja Draga;
- 2. Jožef Stibilj, Merljaki 7, 5292 Renče;
- 3. Društvo upokojencev Bukovica-Volčja Draga, Bukovica 43, 5292 Volčja Draga.

- Plakete za izjemne uspehe oz. vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti oz. dosežke, ki prispevajo k ugledu, razvoju in prepoznavnosti Občine Renče-Vogrsko so v letu 2013 prejeli:

1. Športno društvo Partizan Renče;
2. Moški pevski zbor Lijak 1883 Vogrsko;
3. Jožef Lovec.

Revija pevskih zborov Občine Renče-Vogrsko ob

Prenos plakete

Skupna pesem vseh zborov – dirigira Nataša Domazet

25. aprila smo ob slavnostni obeležitvi občinskega praznika izvedli že tretjo revijo pevskih zborov. Organizator revije je bil letos MoPZ Ljaka 1883 Vogrsko, nosilec prenosne plakete za organizacijo 2014.

Večer je otvoril Ženski pevski zbor »Vogrinke« pod vodstvom zborovodkinje **Barbare Šinigoj**. Vogrinke so sprva prepevale pod okriljem Aktiva kmečkih žena iz Vogrskega, želja po petju in po druženju pa je bila tako močna, da so v začetku leta 2012 naredile korak naprej in ustanovile Ženski pevski zbor Vogrinke. Zbor združuje dvajset pevk različnih generacij. Povezuje jih ljubezen do prepevanja, druženja in želja po ohranjanju slovenske ljudske pesmi. Letošnjemu projektu so dale naslov »Ljudske«. In tu so tri ljudske, ki so jih zapele: Jaz pa vrtec bom kopala, Le sekaj smrečico in N' mau čez Izaro.

Pod vodstvom zborovodkinje **Nataše Domazet** so nato zapeli mladi pevci **Otroškega pevskega zbora Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče**. Učenci iz ma-

tične šole in podružnične šole Bukovica, ki nastopajo v šoli, v kraju in izven, prepevajo razigrane in nagajive pesmi, ki so spomin na našo glasbeno preteklost in ljudsko dediščino, pa tudi take, ki so kot mladost polne brezčasnih čarovnij. V njih je vsak dan mavričen in prijazen. Pevci se znajo kdaj pa kdaj z duhom in telesom prepustiti ritmu, ki ga glasba narekuje in s svojo hudomušnostjo, dojemanjem besedil ter značajev skladbe pri nekaterih glasovih predati svoji ustvarjalnosti in izvajanju »ad libitum«. Z izvajanjem pesmi Sitna žabica, Izštevanka in Micika, al bi rada ti moža so nam pričarali prikupne in nagajive trenutke.

Sledil je nastop gostujočega zbora **Ženski pevski zbor »Justin Kogoj«** iz Dolenje Trebuše, ki ga vodi **Slavica Zanin**. Pravijo, da so bili Trebušani že nekdaj znani po tem, da so radi peli, plesali, pa tudi zaigrali. Tako pod okriljem Prosvetnega društva, ki je pred kratkim praznovalo 100. obletnico, deluje več različnih sekcij, med temi trije pevski zbori; moški, ženski in mešani, ter folklorna skupina. Ime je društvo dobilo po človeku, ki je v začetku prejšnjega stoletja veliko prispeval za dvig kulturne osveščenosti tam-

kajšnjih prebivalcev. Ženski pevski zbor je v preteklem letu z zaključnim koncertom proslavil 35. obletnico obstoja. V letih delovanja se je v njem zamenjalo že preko petdeset pevk različnih starosti, spreminjala pa se je tudi velikost sestava. Dekleta in žene, ki se enkrat tedensko družijo, da skupaj zapojejo, prav gotovo družijo veselje do petja. V želji, da bi njihovo petje prineslo radost tudi v srca naših poslušalcev, so nas razveselile s pesmimi Zapojmo pesem, Mrak in Čuk se je oženil.

Za gostjami se je predstavil **MoPZ PROVOX**, ki ga vodi zborovodja **Matej Petejan**. Pevska skupina PROVOX je del zborovskega dogajanja na Goriškem že od leta 1986. Ves čas svojega obstoja je nekaj več kot zgolj druženje skupine ljudi, ki imajo radi petje, nastopanje na koncertih, tekmovanjih, festivalih, priložnostnih nastopih ali razkazovanje doseženega nivoja znanja. To dogajanje je skupina udejanjila z lanskoletno izvedbo slavnostnega koncerta ob 25. letnici delovanja, ter poleg drugih nastopov tudi nastop zbora na mednarodnem festivalu v Barceloni pod vodstvom dirigenta **Ivana Migniozzia**, ki sodelovanja z zborom

Pevski zbor OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče

Ženski pevski zbor »Justin Kogoj«

občinskem prazniku

Ženski pevski zbor »Vogrinke«

Moški pevski zbor Lijak 1883 Vogrsko

ni prekinil in jim še vedno pomaga. Z novim dirigentom Matejem Petejanom so se v zelo kratkem času dobro ujeli in spoznali ter poleg vseh letnih obveznih predstavitev nastopih tudi uspešno nastopali na mednarodnem festivalu v Franciji. Ponosni so tudi na srebrno priznanje, ki so ga dobili na »regijskem tekmovanju odraslih zborov« v Postojni, v novembru 2013. Za nastop na letošnji reviji so izbrali naslednje pesmi iz časa prve svetovne vojne: Pelin roža, Tam za turškim gričem in Rožmarin.

začetka leta 2010. V glavnem nastopajo na prireditvah v domači občini in krajevni skupnosti, ob zborih članov različnih krajevnih društev, ob krajevnem in občinskem prazniku, vsako leto v decembru pa priredijo tudi praznični koncert z gosti in obiskom Božička in Dedka Mraza. V teh štirih letih so redno sodelovali na revijah Primorska poje in revijah upokojenskih pevskih zborov severne Primorske. Občinstvo so razveselili z ljudskimi Vsi so prihajali, Kadar diže, snih hre in Ženka mi v goste gre.

lovanja. MoPZ Lijak 1883 Vogrsko se ponša tudi z dejstvom, da je eden od le devetih, izmed stotin zborov, ki so nastopili na vseh dosedanjih revijah Primorska poje in na vseh revijah goriških zborov. Zapeli so ljudske Dober večer, bog daj, Sem misliu snoči v ves iti, Tam na vrtu in Kraška pesmica.

Sledil je prenos slavnostne predaje Prenosne plakete Revije pevskih zborov ob prazniku Občine Renče-Vogrsko; organizator letošnje revije - predsednik MoPZ Lijak 1883 Vogr-

MePZ Klasje - Bukovica-Volčja Draga

Moški pevski zbor Provox

MePZ Klasje Bukovica-Volčja Draga, ki ga že od vsega začetka vodi zborovodkinja **Patricija Nemec**, se je predstavil v dopolnjeni postavi. Poleti 2013, ob zaključku sezone, se jim je namreč pridružil kar 7 novih pevkv in pevcev, ki prihajajo iz Mirna, Grgarja, Nove Gorice in celo iz briških vasi, vsi pa so člani Društva upokojenih podjetnikov in obrtnikov Slovenije (DUPOS) v Novi Gorici. Tako je v zboru trenutno 27 članov, vedno pa je dovolj prostora še za kakšno ljubiteljico ali ljubitelja zborovskega petja, zlasti slednji so zelo zaželeni. MePZ »Klasje« Bukovica-Volčja Draga deluje v kulturni sekciji Društva upokojencev Bukovica-Volčja Draga od

Zborovodja **Mojca Sirk** je za konec predstavila nov program **Moškega pevskega zbora Lijak 1883 Vogrsko**, ki je bil letos nosilec prenosne plakete za organizacijo 2014. Zbor nosi v svojem imenu ime potoka, ki je kraju vedno dajal življenje, in letnico 1883, ki pomeni začetek neprekinjenega delovanja do današnjih dni. Z njo se uvršča na drugo mesto na Slovenskem med zbori, ki so mor-da utihnili le za kratek čas v najtežjih časih, ostali pa v svoji izvorni vlogi. Od leta 1904 deluje v okviru vaškega društva, ki danes v kulturo vpenja vsakega desetega Vogrina.

V letu 2013 je zbor z več prireditvami proslavil častitljivih 130 let neprekinjenega de-

ska je Prenosno plaketo predal predsednici Ženskega pevskega zbora Vogrinke, ki bo od sedaj dalje zadolžen za organizacijo Revije pevskih zborov ob prazniku Občine Renče-Vogrsko v letu 2015.

Pod zaključek revije se je podpisala še skupna pesem vseh sodelujočih zborov. Letos se je zborom pri zaključni skupni pesmi prvič pridružil tudi šolski pevski zbor in pod taktirko njihove Nataše Domazet smo ob pesmi Zemlje pleše prav navihano zaključili glasbeno popotovanje.

✉ **Vladka Gal Janeš**
Foto: **Bogo Rusjan**

V renškem zaselku Ozrenj 70-letnica zločina

S pomočjo izdajalca so okupatorjevi vojaki maja 1944 v renškem zaselku Ozrenj napadli in pobili kurirje garibaldinske karavle ter se kruto znesli nad družino Mozetič. Ubili so očeta, mater in hčerko ter jih zažgali v domači hiši. Pod sovražnikovimi streli so padli vsi člani garibaldinske karavle, razen enega, ki se mu je uspelo prikriti. Med pobitimi je bil tudi partizan z Gradišča Zvonimir Saksida, kurirja Maria Agostinellija pa so po strahovitem mučenju obesili na renškem trgu. Čez dan so po vasi polovili več deset žena in deklet in jih odgnali v nacistična uničevalna taborišča. Na tokratni prireditvi v Ozrenju je bila prisotna tudi ena od njih, Marija Iskra, dekleško Jurén.

Spominske slovesnosti, ki sta jo pripravili novogoriška in renška organizacija Zveze borcev, se redno udeležujejo tudi člani borčevske organizacije (ANPI-VZPI) iz pobratenega Štarancana. Njihovo delegacijo, ki je skupaj z domačini položila venec k plošči z imeni pobitih borcev in družine Mozetič, je tokrat vodil predsednik ANPI-ja in nekdanji župan Giorgio Nogherotto.

»V spomin na padle v Ozrenju, na partizane in civilno prebivalstvo, med njimi tudi družino Mozetič, moremo in moramo glasno potrditi njihov pravični boj in visoko dvigniti zastavo tega boja. Zastavo, ki naj ne ločuje, ampak povezuje in naj bo znak svobode, bratstva, medsebojnega spoštovanja, solidarnosti ter poguma. Smo namreč prebivalci Evrope, ki je utemeljena na antifašizmu.«

(Iz govora Giorgia Nogherotta v Ozrenju)

Prireditve, ki so jo spremljali številni domačini in gostje, so počastili praporščaki iz več borčevskih organizacij Goriške ter predstavniki veteranskih organizacij slovenske osamosvojitvene vojne, med pričami tragičnega dogodka pa tudi Selma Mozetič in Edvard Baša. Žal pa je letos preminil domači gospodar Franc Mozetič, ki so se ga v spremni besedi še posebej spomnili.

Slavnostna govornica je bila evropska poslanka Mojca Kleva Kekuš, spregovorili so tudi župan občine Renče-Vogrsko Aleš Bucik, predsednik KS Renče Borut Zorn, v imenu Zveze borcev za vrednote NOB pa Vladimir Krpan in Miran Pahor. Poudarili so, da pogum, uporniška drža in žrtve naših ljudi med vojno ne smejo v pozabo.

»Če želimo našo domovino ponovno postaviti na noge, na pot gospodarskega okrevanja, potrebujemo poštene ljudi, ki vanjo verjamejo in vedo, da so se krize v zgodovini dogajale in vedno premagale. Potrebujemo mlade, energije polne ljudi, ki ne bodo v iskanju lastnega preživetja odhajali na tuje, temveč bodo boljše možnosti za življenje našli doma.«

(Iz govora Mojce Kleva Kekuš v Ozrenju)

Ob prisotnosti Bogomirja Furlana, ravnatelja Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče ter mentorski pomoči pedagoških delavk Branke Pregelj Arčon in Nataše Domažet so učenci Ana Lipušček, Rafiz Muqolli, Tina Simčič, Nika Švagelj, Leja Keber, Mate-

Posaditev lipe ob 600. obletnici ustoličenja zadnjega karantanskega kneza

Dne 8. maja je Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Veteran Nova Gorica ob prisotnosti častnega gosta Predsednika Republike Slovenije Boruta Pahorja in županov vseh občin slavnostno obeležilo 600. obletnico zadnjega ustoličenja karantanskega kneza v slovenskem jeziku.

V ta namen so člani vseh občinskih oz. krajevnih enot OZVVS Veteran Nova Gorica pod vodstvom predsednika Območnega združenja Srečka Lisjaka v Dornberku, katerega geostrateška lega Vipavske doline izpostavlja simboliko vpetosti Slovenije v evropske povezave in tokove, kot simbol slovenstva posadili lipo. Pri sajenju lipe so s predstavniki Veterana sodelovali Predsednik RS Borut Pahor, učenci tamkajšnje osnovne šole in župani, med njimi tudi župan Občine Renče-Vogrsko Aleš Bucik.

ja Peternelj Šček in Živa Stubelj, ob spremljavi harmonikarja Borisa Kalina, predstavili ganljivo in izjemno močno zgodbo o upornikih zoper tiranijo, o izdajstvu in žrtvah, o trpljenju in neizmerni trdoživosti življenja, ki vedno premaga smrt. To je zgodba o Ozrenju.

Večino prisotnih je prvič v Renčah prijetno presenetil ansambel mladih glasbenikov Avantgarda v sestavi Matjaž Bajc, Gregor Locatelli, Andrej Frančeskin, Rene Furlan in (tudi pevka) Nina Vrabec. Partizanska pesem v njihovi priredbi ostaja sporočilno zvesta neponovljivemu času njenega nastanka in hkrati ponotranjena poje z njeno neminljivo lepoto, spleteno iz žive resničnosti in hrepenenja po svobodi.

Za uvodne in zaključne akorde so po tradiciji poskrbeli člani Moškega pevskega zbora Provox pod vodstvom Mateja Petejana in ob spremljavi harmonikarja Nejca Vodopivca. Ob rahlem rosenju je zazvenela Vstala Primorska, ustvarila himnično razpoloženje in pregnala dež!

Prireditev sva povezovali Blanka Kante in Neva Pahor.

□ Neva Pahor
Foto: Bogo Rusjan

Župan Aleš Bucik pri sajenju lipe

Potek zadnjega ustoličenja karantanskega kneza - habsburžana Ernesta

Železnega v slovenskem jeziku

Srednjeveških virov, ki opisujejo ta obred na knežjem kamnu, je kar nekaj. Med pomembnejše spada vrinek v Švabsko ogledalo (*Schwaben spiegel*) iz leta 1275. Pravzaprav gre pri tem obredu za prikaz elementov ljudskega verovanja in pravnih običajev. Skratka – izgledal je približno tako, da je najstarejši oz. svobodni kmet kot avtoriteta zasedel knežji kamen, ki se je nahajal pri Krnskem gradu pod Šenturško goro na Gosposvetskem polju. Po jutranji maši je v spremstvu deželnega plemstva, palatinskega grofa (*upravljavca in varuha cesarjev pravic*) in z deželnim praporjem prispel vojvoda, ki se je moral preobleči v siv suknjič in hlače ter plašč. Na glavo si je poveznil slovenski klobuk z visečo vrstico. Svobodni kmet je sedel s prekrižanimi nogami in je v slovenskem jeziku vprašal: »Kdo je ta, ki ga peljete s seboj sem?«

Odgovorili so: »Njega je poslal sem varuh države. Takoj in brez obotavljanja mu moraš izprazniti prestol in pustiti, da sede nanj.« Ustoličevalec je odgovoril: »Tega ne storim, dokler ne dobim zagotovila, da ga je vreden.« Vojvoda s spremstvom zagotovi: »To ti obljubljam.« Svobodni kmet: »Povejte mi, ali je z njim tako, da je krščansko veren in neomadežavan, da nobene rane krivoverstva ni v njegovem srcu?« Potrdijo mu, da je tega prost in nadaljuje: »Potem mi še povejte, ali je dober sodnik, da niti iz ljubezni, niti iz sovraštva ne pusti, da bi se pri sojenju kaj zgodilo?« Obred se je potem še nadaljeval po ustaljenem protokolu. Na koncu je svobodni kmet vojvodi prepustil prestol. Pomembno pa je, da je ves postopek potekal v slovenskem jeziku. Zanimiva je tudi informacija, da je ta obred zaradi posebnosti požel mnogo zanimanja tudi kasneje, npr. pri političnem mislecu francoskega porekla Jeanu Bodinu (1529–1596), enemu glavnih utemeljiteljev teorije suverenosti.

□ Dušan Brevec, podpredsednik OZVVS Veteran Nova Gorica

Svečani sprejem najboljših učencev pri županu

Župan Občine Renče-Vogrsko Aleš Bucik je 13. junija priredil tradicionalni svečani sprejem najboljših učencev Občine Renče-Vogrsko.

Na predlog Osnovne šole Ivana Roba Šempeter pri Gorici so se svečanega sprejema udeležili učenci z Vogrskega, ki so v šolskem letu 2013/2014 dosegli izredne dosežke na različnih šolskih področjih. Učenke podružnične šole **Nina Abram, Tina Furlan, Ema Kikelj, Eva Kikelj** in **Nika Žižmond** ter njihova mentorica **Katarina Tischer Gregorič** so izdelale tipno slikanico za slepe in slabovidne z naslovom Števila v živalskem vrtu. Za slikanico ki je zapisana v črnem in Brajevem tisku, ilustracije pa so izdelane reliefno iz različnih materialov, so prejele posebno nagrado Zveze društev slepih in slabovidnih Slovenije. Učenka **Tina Čulo** je v okviru sodelovanja v likovnem natečaju »Naš planet naša prihodnost« izdelala Plakat miru, ki je bil poslan na natečaj v Ameriko. **Deni**

Mihelj pa je na mednarodnem tekmovanju Genius logicus osvojil zlato priznanje in angleško bralno značko. Učence so spremljale ravnateljica **Slavica Bragato**, šolska psihologinja **Nataša Skrt Leban** in mentorica **Katarina Tischer Gregorič**.

Na predlog Osnovne šole Lucijana Bratko-
viča Bratuša pa so se svečanega sprejema udeležili učenci, ki so vseh devet let na več področjih dosegali najboljše rezultate. Vseh osem učencev **Andrej Kodrič, Mateja Božič, Ana Lipušček, Lana Pregelj, Matic Pregelj, Miha Pregelj, Tina Simčič** in **Tina Ružič**, ki jih poleg odličnih dosežkov odlikuje tudi vzor-

no obnašanje do sošolcev in delavcev šole, je vsa leta osvojilo bralno značko in prejelo zlato značko za zvestobo knjigi. Dosegli so številna zlata, srebrna in bronasta priznanja iz znanja na različnih šolskih področjih na regionalnem in državnem nivoju; tako so posegli po najboljših uvrstitvah na tekmovanjih iz kemije, fizike, matematike, geografije, zgodovine, biologije, Vesele šole, iz znanja o sladkorni bolezni, astronomije, angleščine, italijanščine, ter dosegli odlične športne rezultate tako na državnem kot mednarodnem področju. Njihova razredničarka **Alma Gregorič** je o njih ponosno zapisala, da gre za osem zanesljivih, delovnih in dobrosrčnih najstnikov, ki imajo izreden čut do sočloveka in so bili vedno pripravljene priskočiti na pomoč učencem z učnimi težavami. Učence sta spremljala ravnatelj **Bogomir Furlan** in razredničarka **Alma Gregorič**.

Župan je najboljšim učencem čestital za izredne dosežke in jim ob željah za uspešno nadaljnje izobraževanje podelil knjigo »Odstrta Bukovica«.

□ **Vladka Gal Janeš**
Foto: **Bogo Rusjan**

Pomladni shod mladih glasbenikov

Mladi pevci in glasbeniki

Leto je naokoli in mladi glasbeniki so se spet skrbno pripravili na tradicionalen pomladni nastop. V veliki dvorani Kulturnega doma v Bukovici so se predstavili na četrtem srečanju mladih glasbenikov naše občine.

Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče je tudi tokrat na koncertni oder privabilo lepo število tistih, ki jim glasbena muza bogati vsakdan. Gojenci glasbene šole Nova Gorica, godbeniških šol Vogrsko in Prvačina in poučevanja glasbe Renče so nam skupaj s svojimi mentorji tudi tokrat pripravili razkošno glasbeno zgodbo. Kot prvi so se predstavili mladi pevci zborčka godbeniške šole Vogrsko, ki so ob glasbeni spremljavi starejših kolegov zapeli uvodno pesem. Sledil je nastop učencev prvih razredov, v nadaljevanju našega društva pa so se na odru zvrstili učenci različnih razredov različnih glasbenih šol, do najbolj izkušenih, ki glasbeno znanje nabirajo že sedmo leto. Navdu-

šili so nas trobilci, pihalci, pianisti, godalci, kitaristi in tolkalci, ki so spretno izvajali skladbe različnih ustvarjalcev. Od kratkega sprehoda v ustvarjanje pred več kot tristotimi leti so nas naši glasbeni junaki popeljali v različne glasbene svetove, starejše, pa tudi bolj sodobne, v tuje, pa tudi v slovenske.

Ko se je koncert približeval koncu, so nam mladi glasbeniki razkrili še čar druženja v sestavih: duetu flavt godbeniške šole Prvačina in sestavih godbeniške šole Vogrsko - kvartetu saksofonov in šolskem orkestru. Mnogi smo ob pogledu na glasbenike razmišljali, da je druženje v orkestru za mladega človeka lahko še kako pomembno, saj se v njem uči poslušanja, sodelovanja, komunikacije, torej uči se večšin in pridobiva vrline, ki jih v današnjem svetu še kako primanjkuje. Tudi zato velja prav poseben poklon vsem mladim, solistom in članom različnih sestavov, ki svoj prosti čas namenjajo glasbi. Na letošnjem koncertu smo prisluhnili več kot petdesetim mladim glasbenikom, ki so se predstavili z dvaintridesetimi glasbenimi točkami. Dvanajst učiteljev in trije pianisti

glasbene šole Nova Gorica, godbeniške šole Vogrsko, godbeniške šole Prvačina in poučevanja glasbe Renče pa je poskrbelo, da so se učenci za nastop ustrezno pripravili, organizatorji pa lažje izpeljali prireditve. Organizatorji Društva za kulturo, turizem in razvoj Renče in občine Renče – Vogrsko pa smo se zavezali, da se čez eno leto ponovno snidemo. Iskrene čestitke vsem nastopajočim in zahvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali in poskrbeli, da je vse lepo potekalo. Pa vesele počitnice, mladi glasbeniki.

□ Janja Lipušček
Foto: Bogo Rusjan

Pevski zbor Vogrsko

Godbeniška šola Vogrsko

Glasbena šola Nova Gorica

Anže Vrabec – skromen z besedami a ne z glasbo

O Anžetu Vrabcu je težko, če ne že skoraj nemogoče govoriti, ne da bi se dotaknili glasbe. Zanj je glasba tako šola kot sprostitelj, tako droga kot ljubezen. Spremlja ga 24 ur na dan, vse dni v tednu – ko vadi, ko piše, ko nastopa. On je glasba in glasba je on – sta del drug drugega.

Njegova družina mu je dala tisto začetno zanimanje za glasbo, kar mu je omogočilo lažje in bolj odločno stopanje po glasbeni poti. Čeprav oba starša in sestra igrajo violino, je bil njegov prvi stik s pianinom pri štirih letih usodna ljubezen na prvi ton.

Vsaka skladba zanj pomeni zapis določene trenutka, kar poskuša ohraniti tudi skozi pisanje priredb. Skladbi noče nič odvzeti ali dodati, saj bi to pomenilo spreminjanje ne-

Tina Simčič

česa, kar je edinstveno. »Pri priredbah imam polovico manj dela,« skromno reče. »Komade je treba le orkestrirati,« še doda, kot da je to nekaj najlažjega in kar bi lahko naredil čisto vsak.

Drugačna zgodba se odvija pri avtorskih komadnih. Anže čaka na preblisk, ki ga navadno udari med polnočjo in drugo uro zjutraj. Takrat namreč melodija, ki se mu čez dan plete po glavi, počasi dobi svojo podobo.

Izmed svojih stvaritev težko izbere najljub-

šo, težko reče, da je na katero izmed njih posebno ponosen. Po njegovem mnenju so aranžmaji zadnjih let boljši kot tisti začetni. To zagotovo pomeni, da se Anžetova glasbena žilica še vedno razvija in raste. Slednje mu zagotovo omogoča tudi študij jazz klavirja v Avstriji, kjer njegov talent ni ostal neopažen.

Priznanja in dosežki se že od glasbene šole dalje vrstijo brez prenehanja. Vsako od teh mu je zagon za nadaljnje ustvarjanje. Hkrati pa si ne želi postavljati meje – dokler bo glasbo čutil, jo bo pisal in igral, ne glede na gore pohval.

Pred kratkim je bil prejemnik občinske plakete za druge posebne primere, ki prispevajo k ugledu, razvoju in prepoznavnosti občine Renče – Vogrsko. Na pobudo **Vladke Gal Janeš** je izdal zbornik, ki vsebuje devet skladb in priredb po lastnem izboru. Želel je zaobjeti kar se le da raznoliko glasbo – od priredb za zbor in instrumentalne glasbe za Big band, do skladb za razširjen godalni in simfonični orkester.

Petki, ki jih je še leto nazaj namenjal vodenju Big Banda Nova, so sedaj rezervirani za snemanje oddaje Vid in Pero šov, kjer v VIP bandu igra klavature. Vrabec pravi: »To je zagotovo ena izmed zanimivih glasbenih izkušenj. Igramo veliko različnih stilov, veliko različnih komadov. Lahko bi le sanjal,

da bom kdaj igral s takimi glasbeniki. Enkrat smo skupaj igrali tudi izven šola, za kar upam, da se bo še kdaj ponovilo, saj je bil to eden boljših nastopov.«

»Kaj pa je zate dober nastop?« ga vprašam. »Zagotovo mora biti program najprej korektno zaigran. Pomembna je tudi energija na odru, zbranost in dobra volja nastopajočih. In da nastop ne traja predolgo,« odgovori v smehu.

Življenje ni C-dur naj bi bil Anžetov rek, s katerim želi povedati, da življenje ni vedno tako zelo enostavno. »To sem enkrat kar tako izjavil v srednji šoli. Ampak včasih na klavirju tudi c-dur ni najbolj enostavna izbira. Skladba tudi ne zveni enako v vseh tonalitetah. Tako da bi lahko svoj rek posodobil v: »Vsak živi svoje življenje v svoji tonaliteti.«

Hans Christian Andersen je zapisal, da ko besede odpovejo, takrat spregovori glasba. Slednje velja tudi za Anžeta Vrabcu, za katerega se zdi, da mu je glasba tista enostavna osnovna oblika govora. In še dobro, da je tako, saj se zahvaljujoč njemu ni bati za prihodnost kulture.

☐ Tekst in foto: Hana Šuligoj

Ozlinka - šola glasbe in umetnosti

Lansko jesen je svoja vrata odprla na Goriškem prva zasebna glasbena šola. Začelo se je, ko so mladi ‚zaskvotali‘ staro trgovino v Ozeljanu in tam imeli vaje z glasbenimi skupinami. Eden izmed njih, **Aljoša Košuta**, pa je v stavbi videl ustvarjalno priložnost. Po pogovorih s Krajevno skupnostjo ter večmesečnemu obnavljanju, za katerega so poskrbele marljive roke mladih domačinov, sedaj v Ozeljanu stoji šola s pomenljivim imenom – Ozlinka!

V prvem šolskem letu delovanja je pouk posameznih glasbil obiskovalo okrog trideset glasbenih navdušencev. Največ nadobudnežev je otrok, med prijavljenimi pa so tudi starejši ljubitelji glasbe, ki si bodisi izpolnjujejo želje iz mladostniških let ali pa zgolj želijo nadgradnje glasbenega znanja. To pa je tudi prednost zasebne šole, saj medse sprejema učence brez starostnih omejitev.

in jim tako omogoči sproščeno in kvaliteto učenje. V Ozlinki poučujejo uveljavljeni glasbeniki, ki so si tehniko, znanje in izkušnje pridobili z večletnim glasbenim udejstvom ter šolanjem na akademijah in glasbenih seminarjih tako v Sloveniji kot tujini. Med drugimi v Ozlinki poučuje tudi letošnji nagrajenec Občine Renče-Vogrsko, pianist **Anže Vrabec**. O poučevanju pra-

Uro kitarre sta si v spomladanskem času učenc in učitelj privoščila kar na prostem.“

Vodilo šole, ki ponuja tako individualni kot redni mesečni pouk, je učencem približati glasbo na ‚odprt‘ način, kar pomeni, da se učitelj prilagodi željam svojih varovancev

vi: »Učenje mi je v veliko zadovoljstvo, saj z veseljem svoje znanje prenašam na mlajše oziroma vse, ki se želijo izpopolnjevati v glasbi. Pri učenju se ne uči samo učenec, temveč tudi učitelj. Zato verjamem, da bo ta izkušnja zame zelo bogata.«

V Ozlinki bodo letošnje šolsko leto sklenili z javnim nastopom učencev. Hkrati pa se že pripravljajo na jesen, ki bo šoli prinesla širitev delovanja: v Novi Gorici odpirajo dodatno enoto, poleg že obstoječe ponudbe, pa bo od septembra na voljo tudi glasbeni vrtec, priprava na sprejemne izpite ter pouk trobente, violončela in zelo povpraševane glasbene teorije.

□ Nina Vrabec

Šolske

Anja Petrovčič

Branka Arčon

Dominik Knez

Gaja Komel

Rene Rojc

Timotej Ozbot in Kimi Krapež

Glasbeni večeri v Bukovici

Spomladanski delež abonmajskih koncertov iz niza Glasbeni večeri v Bukovici so bili v znamenju zanimivih komornih skupin okronanih z nastopom razsežne NOVA filharmonije. Nastopajoči ansambli in orkester sestavljajo tako profesionalni kot tudi mladi obetajoči glasbeniki iz Primorske in tudi različnih delov Slovenije.

Na aprilskem koncertu, ki je bil vključen tudi v festival mednarodnega glasbenega tekmovanja Svirél (iz Štanjela), sta nastopila dva projektna sestava: **Pihalci Hiše kulture Celje** in **Ansambel violončel NOVA**. Ansambel violončel NOVA je nastal po vzoru slovite zasedbe violončelistov Berlinskih filharmonikov in je tako zasnovan prava redkost. Zasedbo mladih violončelistov NOVA, ki so tudi člani NOVA filharmonije, odlikuje želja po skupnem ustvarjanju in občutek za

skupinsko delo. V programskem smislu jim je blizu tako baročni svet Bachove glasbe kot tudi elegantni Piazzollovi *tangi*. Enako dobro se znajdejo v priredbah plesnih skladb in tudi v muziklih, kot je tisti od Lloydja Webbra. Odlični so pri izvedbah romantičnih melodij kot je Joplinov Entertainer in tudi pri trdih zvokih kitarskih riffov metalških skupin Metallice ali Apocalyptice. Mladi violončelisti poskrbijo za vse glasbene okuse in to naredijo z veliko stila, ki ga očarljivo tenorsko glasbilo tudi omogoča.

Klarinetisti Hiše kulture Celje so člani istimenskega pihalnega orkestra iz Celja, ki ga umetniško vodi **Simon Dvoršak**. To je edinstven komorni sestav, v katerem v vsej svoji veličini zazveni bogata barvna paleta tonov vseh posebnih različic tega glasbila. Komorno skupino sestavljajo odlični slovenski klarinetisti – uveljavljeni solisti, komorni ali orkestrski glasbeniki in pedagogi z univerz in glasbenih šol. Klarinetisti so se v Bukovici predstavili s tehtnim programom, ki je

vseboval dela iz železnega repertoarja, kot sta Bizetova Farandola in Mozartova Sinfonietta. Na spored so vključili še romantično Serenado Benjamina Ipvavca, ki jo je priredila za to zasedbo slovenska skladateljica mlajše generacije Tadeja Vulc. Za konec so dodali še za uho prijetno skladbo Rikudim sodobnega belgijskega skladatelja Jana Van der Roosta, ki je znan zlasti po privlačni glasbi za pihalne orkestre.

Dve glasbeni zasedbi – ena iz Štajerske, druga iz Primorske sta oblikovali enkraten majski komorni koncert. Nastopili sta **Trio citer Glasbene šole Rogaška Slatina** in **Trobilni kvintet TrobiNOVA**. Obe zasedbi združujeta perspektivne slovenske mlade glasbenike. Trio Glasbene šole Rogaška Slatina sestavljajo: petošolka, kitaristka, **Manca Schmid**, četrtošolki, citrarki, **Eva Novak** in **Lara Regoršek**. Skupina deluje pod mentorstvom profesorice citrarke **Helene Hartman** in kitaristke **Martine Rančigaj**. Ustvarjalne nadarjene glasbenice so minulo leto (2013) prepričale strokovno komisijo tekmovanja Svirél, ki jim je ob doseženem zlateg pri-

znanju za 97 točk podelila posebno nagrado - koncert v Bukovici. Dekleta so se pod budnim ušesom mentorice za ta koncert pripravljale celo šolsko leto. Energije mladenkam iz Rogaške Slatine ne manjka, zato se nastopi po uspehu s tekmovanja Svirél kar vrstijo.

Njihov entuziazem in pridnost smo občudovali tudi poslušalci na koncertu v Bukovici. Iskriv trobilni kvintet TrobiNOVA deluje od leta 2012. Kvintet sestavljajo člani Glasbene družstva NOVA, ki večinoma izhajajo iz komenskega okoliša in redno sodelujejo z NOVA filharmonijo ter pihalnim orkestrom Komen. V Bukovici je v vlogi prve trobente nastopal profesionalni glasbenik s koprškega **Mitja Babič**. Najmlajša člana, štirinajstletni rogist **Sebastijan Buda** in petnajstletni trobentač **Gregor Rogelja** na državnih in mednarodnih tekmovanjih dosegata zavi-

orkestrske glasbe (Finec Sibelius, Francoz Ravel, Britanec Elgar, Čeh Smetana) in so začrtali smernice glasbene estetike na prelomu 19. stoletja. Ti skladatelji so se rodili v 19. stoletju, živeli in ustvarjali pa tudi v času prve svetovne vojne. Leto 2014 je posvečeno 100-letnici pričetka prve svetovne vojne in tako Koncertni capriccio predstavlja prodorne ustvarjalce, ki so s svojim delom še posebej zaznamovali duh časa, v katerem so živeli. Zapisali so se kot skladatelji, ki so ulovili razpoloženje prve svetovne vojne (Fučík in Kálmán). NOVA filharmonija kot

ve glasbene mojstre, kar so mladi orkestraši pokazali, da so. Občudovali smo jih v znamenitem Ravelovem Boleru. Prava posebna glasbena doživetja so bili operni odlomki z odlično sopranistko **Anjo Šinigoj** iz Dornberka in tudi virtuozna Gedikejeva Koncertna etuda s solistom, izjemnim trobentačem s Krasa **Gregorjem Rogeljo**.

Glasbeni večeri v Bukovici so tako spomladi ponudili koncerte s slovenskimi glasbenimi talenti, ki so jih s svojimi suverenimi nastopi, iskrenostjo, srčnostjo in spontanostjo,

Ana Bric

Branko Cevdek

dljivo visoke rezultate. V kvintetu sta tudi tubist **Jernej Terčon** in Koprčan, pozavnist, **Andraž Cencič**. Skupaj so pripravili nastop s prgiščem zanimivih priredb z zabavnimi izvedbami.

V juniju pa je na oder stopila izjemna NOVA filharmonija (Glasbeno društvo NOVA) – edini redno delujoči simfonični orkester na Primorskem. Orkester se je predstavil s programom Koncertni capriccio, ki združuje dela ‚velikih‘ evropskih skladateljev

velik izvajalski aparat povezuje izstopajoče mlade glasbenike s Primorske in iz drugih krajev Slovenije, v njej pa je vedno več glasbenikov iz zamejstva in Italije. Z orkestrom tokrat sodelujeta Hrvaški glasbenici in tako ta prerašča v mednarodno zasedbo, ki jo konec julija čaka Srbska turneja. V štirih letih je orkester pod taktirko prodornega dirigenta **Simona Perčiča** občutno napredoval v interpretacijah. Izkazal se je v domoljubni Finlandiji Sibeliusa – zahtevni simfonični mojstrovini, ki za dobro izvedbo terja pra-

odeli v mladostniško pomladno razpoloženje. Mladi ustvarjalci so pokazali na kako visoki stopnji je slovensko glasbeno pedagoško delo ter da je učenje glasbe lahko izredno koristen in zabaven način preživljanja prostega časa. Poslušalcem pa so zagotovo ob prepričljivih izvedbah vzbudili občudovanje.

▣ Janko Kopje
Foto: Klemen Mlečnik in Damjan Regoršek

Revija upokojenjskih pevskih zborov

ŽePZ Društvo slovenskih upokojencev za Goriško

ŽePZ Rožna dolina

MoPZ Šempeter pri Gorici

MePZ Slavec Solkan

MePZ Društvo upokojencev Cerkno

MePZ Društvo upokojencev Idrija

V veliki dvorani Kulturnega doma v Bukovici je ponovno odmevalo zborovsko petje. Na reviji upokojenjskih pevskih zborov severne Primorske se je letos predstavilo 11 zborov s skoraj 250 pevci.

Ob 10. obletnici delovanja Pokrajinske zveze društev upokojencev severne Primorske je revijo organizirala Pokrajinska zveza. Najbolj dejavna pri izvedbi sta bila koordinatorka za kulturo **Klara Štrancar**, ki je prireditev

tudi vodila in predsednik Pokrajinske zveze **Alojz Vitežnik**. Da je bilo vse logistično usklajeno, je pomagalo tudi domače Društvo upokojencev.

Na zaključni reviji pevskih zborov konec septembra v Ljubljani bo severno Primorsko regijo zastopal MePZ DU Idrija, ki ga vodi **Ivan Rijavec**.

Po končani prireditvi so se pevci še nekaj časa zadržali ob prijetnem druženju v obnovljenih kletnih prostorih kulturnega doma.

Od MePZ Klasje Bukovica-Volčja Draga pa se je z nastopom na tej reviji po nekaj več kot štirih letih poslovila zborovodkinja **Patricija Nemec**. Zahvaljujemo se ji za ure sodelovanja in ji želimo srečno pri izzivih, ki jih ji bo življenje še izbralo.

□ Albinca Pisk
Foto: Bogo Rusjan

Društvo žena Vrtojba

ŽePZ Večernice DU Ajdovščina

ŽePZ Sanje Nova Gorica

Vokalna skupina Nepozabnice iz Tolmina

MePZ Klasje Bukovica- Volčja Draga

Ob zaključku še "Vstala Primorska"

Igor Gatnik

Tatjana Vončina

Tatjana Vončina

Dobrodelni koncert »pomagajmo Reneju«

Zgodbo malega Reneja že vsi dobro poznamo. Aktiven in razigran otrok, ki je zaradi prirojene napake gibalno omejen in s tem prikrajšan za nekatere radosti brezskrbnega otroštva. Starši otroka, ki mu v naši državi niso dali priložnosti, so bili prisiljeni iskati nove možnosti v tujini.

To pa pomeni veliko finančno breme, ki ga družina v teh časih težko zmore. Pomoč so tako poskušali najti pri dobrih ljudeh, ki so pripravljene z delčkom svojega imetja nekoga osrečiti. Velikokrat smo prav preprosti ljudje tisti, ki se zavedamo stisk naših soljudi in z njimi sočustvujemo. Še posebej, če gre pri tem za naše najmlajše. Vsak izmed nas poskuša pomagati po svojih najboljših močeh.

Tudi mlade ganejo življenjske zgodbe kot je ta in prizadevamo si, da bi se srečno končale. V Društvu mladi Renče-Vogrsko smo zato prevzeli organizacijo dobrodelnega koncer-

ta in s tem želeli zbrati vsaj nekaj sredstev za Renejevo operacijo. V nedeljo, 18. maja, smo se zbrali v dvorani kotalkališča v Renčah. Za čudovit glasbeni nastop je poskrbel trio Eroika. Koncerta se je udeležilo okoli 400 ljudi, v celotnem večeru pa smo skupaj z vstopninami in dobrodelnimi prispevki zbrali okoli 3400 evrov.

Z našim prispevkom smo pripomogli k temu, da se Reneju spet nariše nasmeh na

obraz. Dokazali smo svojo solidarnost in zavest, da zmoremo komu pomagati do boljšega življenja in se ob tem tudi sami osebno razvijamo.

Reneju želimo na njegovi poti zdravljenja in okrevanja vse najboljše. Še enkrat pa se zahvaljujemo vsem, ki ste mu s svojim prispevkom nesebično pomagali v boljši jutri.

□ Jasna Gelati
Foto: Marko Afric

V pomoč malemu Reneju

Dobrodelna gledališka predstava

Renško Društvo za kulturo, turizem in razvoj in Dramska sekcija KUD Šempeter iz Šempetra pri Gorici sta v nedeljo 25. maja pripravili dobrodelno gledališko predstavo »Čaj za dve«. Igro, ki jo je napisal najboljši slovenski pisec komedij in satiričnih novel **Tone Partljič**, so umestili v naše okolje, seveda tudi z domačim narečjem. Odlična predstava je bila žal odigrana pred skromnim številom gledalcev, ki pa so se z večkratnim aplavzom zahvalili za imenitno umetniško doživetje.

Igralci, igralka in spremljevalci iz Šempetra so se odrekli vstopnini, celoten izkupiček predstave iz prostovoljnih prispevkov pa so namenili v pomoč malemu Reneju.

□ Vesna Pahor

Nastopajoči:
Jasmina Rudolf, upokojena igralka: Sandra Devetak;
Angela Volčina, kmetica: Vlasta Klančič;
Janko Gregorič, upokojenec: Slavko Vižin;
Marjana, direktorica doma: Tina Krog;
Medicinska sestra: Klavdija Bizjak;
Gospod Blažič, župnik: Herman Dornik;
Ivana, hči Angele Vončina: Majda Arčon.

Festival vrtnic v Novi Gorici

Renške slikarke »med burbonkami«

Članice likovne sekcije Društva za kulturo, turizem in razvoj Renče, ki jih vodi prizadevna predsednica Hema Jakin, so v mesecu maju sodelovale na FESTIVALU VRTNIC v Novi Gorici.

Organizatorji so jih prosili, naj v popestritev dogajanja ob festivalu »na ogled postavijo« tudi svoje slike. Rečeno – storjeno! V avli Mestne občine Nova Gorica so 3. maja letos odprli razstavo »MED BURBONKAMI«

in tam razstavljeni slike si je bilo mogoče ogledati še ves najlepši mesec leta. Devetindvajset slik, kolikor jih je bilo razstavljenih, je nastalo 28. aprila na slikarskem ex-temporu v vrtu Burbonk na Kostanjevici nad Novo Gorico. Na slikarsko ustvarjalno srečanje so naše slikarke povabile tudi prijateljice iz likovnega društva DSAT iz Tolmina. Uporabljene tehnike slikanja so bile različne in prepuščene izboru vsakega posameznika, ki se je odločal po lastni presoji in navdihu. Glavni motiv pa so bile seveda vrtnice Burbonke.

Iz knjige vtisov ob razstavi:

Prečudovito, izvirno, domiselno, domišljjsko ... Skratka lepo, unikatno, neponovljivo!

Kako je narava enkratna!

Še kar tako ustvarjalno naprej!

Kot vedno je nad slikarskim ustvarjanjem in razstavo skrbno bdela mentorica **Jana Dolenc**, profesorica likovne vzgoje in akademska slikarka. Kot zanimivost dodajmo, da imamo v Renčah poleg vse boljših slikark tudi izjemnega poznavalca vrtnic, novinarja **Edija Prošta**, ki je tudi aktivno sodeloval na festivalu.

☐ Vesna Pahor

Naša slikarka Lidija Gruntar

Lidija Gruntar se je s svojimi akvareli pred kratkim predstavila v novogoriški knjižnici Franceta Bevka.

je postala članica likovnega društva Tolmin. Naši likovni skupini in tudi Društvu za kulturo turizem in razvoj Renče se je pridružila v letu 2010. Mentorica Tolminske in naše

Lidija je začela slikati na prelomu tisočletja na Univerzi za tretje življenjsko obdobje. Z različnimi tehnikami slikanja jo je takrat seznanjala **Marija Murgič**. Znani akvarelist **Marjan Miklavc** pa jo je navdušil za akvarel. Izpopolnjevala se je tudi pri profesorjih **Račkiju** in **Favottu** ter akademskem slikarju **Uršiču**. V letu 2005

likovne skupine je akademska slikarka Jana Dolenc. Lidija obiskuje pri nas vse delavnice, vedno sodeluje na razstavah in extempori.

Mentorica **Jana Dolenc** je o njej napisala takole :

V tehniki akvarela je Lidija ustvarila nekaj lepih kraških pejzažev, pa tudi vedut z značilnimi kraškimi arhitekturnimi elementi. Sploh je krajina njena stalnica. Upodablja jo tudi z akrilom in hidro oljem, Motivi prihajajo od vsepovsod. Rada slika tudi cvetje. Nekatere njene slike so izvedene z mehkimimi prehodi čopiča, za druge pa uporablja lopatico, s katero izvaja prehode bolj grobo.

Lidija redno razstavlja svoje slike na skupinskih razstavah v okviru obeh društev, imela pa je že tudi več samostojnih razstav. Srečno in naj bo v barvah še naprej.

☐ Hema Jakin
Foto: Hema Jakin

70 let neprekinjenega delovanja Rdečega križa Renče

Letos smo se v tednu Rdečega križa (v nadaljevanju RK) spomnili dogodka, ki je vreden pozornosti – 70 LET RK RENČE.

RK Renče deluje neprekinjeno že od leta 1944, ko je bil ustanovljen v Ozrenju. Ves čas delovanja njegovi člani sledijo osnovnemu načelu RK, to je prostovoljna pomoč ljudem, ne glede na vero, raso, politično pripadnost,...

Pomembnost organizacije potrjuje veliko število članov našega RK, v letu 1956 je RK imel 104 člane, leta 1989 rekordnih 695 članov, trenutno pa šteje 510 članov.

RK je bil ustanovljen zaradi potrebe po organizirani pomoči ranjencem. Kasneje so člani RK oskrbovali ljudi z nujnimi življenjskimi potrebščinami, pomagali pri urejanju domov in osveščali prebivalce o zdravju in higieni.

Danes vključuje delo RK tri področja: skrb za socialno ogrožene krajanje, aktivnosti za boljše počutje krajanov in sodelovanje na vasi. Pri delu sodelujemo s Centrom za socialno delo, zdravstvenimi inštitucijami, krajevno skupnostjo, občino, osnovno šolo in ostalimi društvi.

V zadnjem času posvečamo veliko pozornost skrbi za socialno ogrožene krajanje. Pomagamo jim po najboljših močeh in možnostih, pri tem smo posebno pozorni na družine z otroki, starejše osamljene ljudi in brezposelne krajanje. Krajanom pomagamo v primeru naravnih nesreč, prav tako priskočimo na pomoč ob naravnih nesrečah

tudi v širši okolici in tujini.

Ob 65 letnici RK smo organizirali dobrodelni koncert, izkupiček smo namenili skladu OŠ Renče. Socialno delo se prepleta z obiski krajanov in krajanov starejših od 80 let ter invalidnih oseb ob novem letu, osmem marcu in visokih osebnih jubilejih. Od leta 1979 poteka srečanje starejših krajanov.

Na področju zdravstvene preventive se zvrstijo eno do dve predavanji letno, pri čemer sledimo aktualnim temam. Tako smo v okviru programa »Več zdravja v občini Renče-Vogrsko« in »Zdrav življenjski stil« organizirali več predstavitev in predavanj o boleznih ter o zdravem načinu življenja.

RK Renče je bil pobudnik različnih akcij na vasi, kot so čistilne in zbiralne akcije. Skupaj s krajevno skupnostjo smo si prizadevali, da bi odprli splošno ambulanto in po odprtju le-te organizirali akcijo za nakup EKG aparata. Odziv posameznikov in podjetij je bil

nadpričakovan, zato smo ambulanto opremili še z drugimi potrebnimi aparati. Pomemben člen RK so krvodajalci. V Renčah je preko dvesto krvodajalcev, od tega 100 aktivnih. V zahvalo za to humano delo smo zanje pripravili že več srečanj. Sodelujemo pri izvedbi različnih prireditev. Redno smo prisotni na novoletnem Živ-žavu s peko palačink, na prazniku Mohorjevo

Hana Šuligoj

pa s ponudbo peciva.

Z Društvom prostovoljnih krvodajalcev iz Štarancana vzdržujemo stalne stike. Ob 35. obletnici pobratenja smo podpisali listino o nadaljevanju pobratenja. Ob 30. obletnici smo na Trgu Evrope, med obema Goricama, kjer je potekala mednarodna krvodajalska akcija, z razstavo predstavili naše sodelovanje: v dvojezični knjigi »Bratje v svobodi« je bil objavljen prispevek »Dobrodelnost kot način sodelovanja«.

V počastitev visokega jubileja RK Renče smo pripravili prireditev, ki je napolnila Kulturno dvorano v Renčah. V sklopu prireditve je potekalo tudi srečanje starejših krajanov, pridružile so se renške slikarke z razstavo svojih del. **Uroš Kobal** je prikazal oživiljanje s pomočjo defibrilatorja, zbirali smo prostovoljne prispevke za pomoč našemu malemu krajanu **Reneju**.

O dosedanjem delu RK je zbrane seznanila predsednica KO RK **Rožica Žvanut**, s pozdravnimi besedami pa nagovorili predsednik OZRK Nova Gorica **Dušan Ambrožič**, predsednik KS Renče **Borut Zorn** ter župan Občine Renče-Vogrsko **Aleš Bucik**.

V kulturnem programu so sodelovali domači ustvarjalci. S pesmijo je prireditev popestril moški pevski zbor **Provox**. V domačem narečju sta nas nasmejali »igralki« RK Renče **Marija Zorn** in **Miranda Nardin**, pevska skupina **Vogrinke** in pesnik **Radivoj Pahor**. Program je oblikovala in vodila **Ingrid Kašca Bucik**.

Sledilo je družabno srečanje. Vsi obiskovalci prireditve so takoj po končani slovesnosti priskočili na pomoč po najboljših močeh in v trenutku slavnostno dvorano spremenili v prostor za družabno srečanje. Članice odbora so poskrbele za postrežbo z odličnim golažem in domačim pecivom, ki so ga pripravile skupaj s slikarkami. Harmonikar **Matija Kovačič** je igral za prijetno vzduš-

je. Preživeli smo lepo in prijetno nedeljsko popoldne .

Iskrena hvala vsem, ki ste sodelovali na prireditvi: nastopajočim, ljudem dobre volje za pomoč pri pripravi dvorane in vsem, ki ste kakorkoli prispevali k nastanku tega dogodka.

Na prireditvi 70 LET RK RENČE smo zbrali za našega malega krajana Reneja.

☐ KO RK Renče
Foto: Bogo Rusjan

SPOZNAJMO REFERENČNO AMBULANTO RENČE

Kaj pomeni ta ambulanta?

Pomeni pomoč pri razbremenitvi splošne ambulante, na dolgi rok pa spremljanje bolnikov s kroničnimi boleznimi, kot so: zvišan krvni tlak, sladkorna bolezen, osteoporozo, astma, depresija,...

Je del ambulante družinske medicine. Zdravniku in srednji medicinski sestri se pridruži še diplomirana medicinska sestra. V naši referenčni ambulanti je to **Mateja Zalokar**.

- Kdo so pacienti?

To so vsi, ki obiskujejo Splošno ambulanto Renče in sicer, če jih tja napoti zdravnik oz. dobijo pisno vabilo diplomirane medicinske sestre. To so lahko kronični bolniki in osebe nad 30 let starosti, ki pridejo v referenčno ambulanto na preventivni pregled.

Dipl. med. sestra skrbi za dve področji:

- Preventivne preglede pacientov, saj poskuša ugotoviti dejavnike tveganja za nastanek kroničnih bolezni. Z ustreznim svetovanjem jih želimo odpraviti ali vsaj omiliti.
- Vodenje bolnikov z urejeno kronično boleznijo, kjer želimo z ustreznim svetovanjem obvladati kronično bolezen ter preprečiti poslabšanje le-te.
- Kdaj je ambulanta odprta?

Referenčna ambulanta je pričela z delom septembra 2013. Odprta je po urniku splošne ambulante, trenutno na vsakih 14 dni.

☐ Rožica Žvanut

Zgodba, ki se piše že 110 let

Vogrsko je bilo drugi vikend v juniju odeto v praznična oblačila. Obeležili smo še en pomemben, veličasten kulturni praznik – sto desetletnico prvotno ustanovljenega Bralno - kmetijskega društva Lijak. Vsa desetletja je predstavljalo gonilno silo kulturnega, družabnega in občasno tudi političnega dogajanja na vasi. V njem so našli zatočišče pevci, godbeniki, športniki, igralci dramske skupine in ljubitelji pisane slovenske besede, kmečke ženske, pevke in vinarji. Tako vse do danes, ko društvo nosi ime Kulturno turistično društvo Vogrsko.

Sobotni večer se je odvil v trilerskem duhu, z gledališko predstavo po zapisih Roberta Thomasa, **8 žensk**, ki jo je režirala **Nina Facchini**. V gosteh so bili člani Kulturno turističnega društva Zarja iz Bilj. Večer smo zaključili ob okusnih dobrotah, ki so jih ponovno skrbno pripravile roke podeželskih žena, rujni kapljici in sproščenem klepetu v čudovitem ambientu atrija osnovne šole. V nedeljo smo se posvetili 110. letom preteklosti. V obliki gledališke predstave so nastopile posamezne sekcije društva tako, kot so bile ustanovljene skozi leta. Najprej je z Vogrinsko himno, Slovanijo, v starih oblekah, pozdravil obiskovalce najstarejši brat, MoPZ 1883 Lijak Vogrsko. Sledila je animacijska predstava voditelja **Nejca Gorjana**, ki je prikazal kako so včasih telovadili v športni sekciji Sokol. Nasmejaj nas je do solz, saj je uprizoril t.i. happenig (ko se v

igro vključuje publiko) in v pomoč poklical dirigenta Mladinskega pihalnega orkestra Vogrsko **Tomaža Škamperle** ter župana občine Renče – Vogrsko **Aleša Bucika**. Spomin na prvo odigrano igrico v društvu, Brat sokol, sta obudili in delno odigrali predsednica krajevne skupnosti **Katarina Valič** in članica ŽePZ Vogrinke **Damjana Furlan**. V nadaljevanju so se vrstili nastopi PO Vogrsko, ki je v predlanskem letu slavil 80. obletnico delovanja. V maju pa prejel zlato plaketo v tretji težavnostni stopnji na tekmovanju na Koroškem. Kmečke žene so se v oblekah predstavile in se sprehodile med občinstvom, Mladinski pihalni orkester je tudi presenetil s poskočnimi ritmi kletzmer in moderne glasbe. V letu 2011 ustanovljen ženski pevski zbor Vogrinke, ki je nastal iz sekcije kmečkih žena in danes šteje že 19 članic, je z energičnim nastopom popestril

predstavo. Kot zadnji so nastopili, prvo ustanovljeni MoPZ 1883 Lijak Vogrsko in nas s Pivsko napitnico povabili k večernemu druženju. Predsednica KTD Vogrsko **Urška Gregorič**, predsednica KS Vogrsko **Katarina Valič** in župan občine Renče - Vogrsko so prisotnim izrekli čestitke **Juretu Fornar-**

zariču, predsedniku PO Vogrsko pa izročili majhno pozornost in čestitke ob doseženem prvem mestu v tretji težavnostni stopnji na Koroškem maja letos. Ob tej priliki naj se še enkrat zahvalim ustanoviteljem, godcem, pevcem, pevkam, zborovodjem, dirigentom, kmečkim ženam,

vinarjem in vsem, ki se še danes trudite in soustvarjate kulturo za zanamce. Vsekakor se bomo še družili in praznovali. Plan za naslednjih 110 let tudi nastaja, za vse ostalo, vam pa do naslednjic želim srečno.

☐ **Urška Gregorič, mag. Predsednica KTD Vogrsko**

Aktivni začetek leta v Sekciji podeželskih žena Vogrsko

Marica Kobal

Članice Sekcije podeželskih žena smo kar delovno zakorakale v leto 2014.

V januarju, februarju in marcu smo pod mentorstvom **Tatjane Kolenc** izvedle kratke delavnice izdelave domačega mila, krem ter maziv, izdelave domačih detergentov in čistil ter izdelave domača škropiva. Udeleženke nas je voditeljica hitro prepričala o smislu vračanja nazaj k naravi in uporabi »ročc« in medežij, ki jih imamo tako rekoč na dlani, pa jih včasih niti opazimo ne. Res, da je potrebno nekaj časa, precejšnja mira natančnosti in strpnosti, a se splača. V bližnji prihodnosti se nam obeta še delavnica nabiranja zelišč.

V februarju smo sodelovale na sejmu Expomago v Gorici, na katerem se je predstavila naša občina z vsemi društvi. Sekcija podeželskih žena je za ta namen pripravila

Jože Roposa

drobno pecivo in pokušino pustnega peciva- flancatov.

Pred veliko nočjo, na cvetno nedeljo, pa smo članice sekcije pripravile že tradicionalno razstavo velikonočnih jedi. Tokrat smo imeli možnost občudovati in okušati pester nabor potic, pinc, menihov in raznih drugih peciv: kokošk, ptičkov, pletenic, vencev. Sladke dobrote so dopolnjevali še kuhan pršut in žolca, pa tudi različno okrašeni pirhi in velikonočne dekoracije iz testa in blaga. Na razstavi so s svojimi izdelki sodelovali tudi učenci podružnične osnovne šole in vrtca Vogrsko.

Odprtje razstave je obogatil kratek kulturni program, v katerem so sodelovali Ženski pevski zbor Vogrinke pod vodstvom **Barbare Šinigoj**, učenci podružnične osnovne šole pod mentorstvom **Katarine Tischer Gregorič** in **Lucije Gregorič**. K besedi je bil povabljen domači župnik **Cvetko Valič**, ki je spregovoril o simboliki velikonočnih jedi. Program je povezovala **Majda Šuligoj**. Ob tej priložnosti smo tudi izdale malo zgibanko z recepti vseh vrst potic.

 Tatjana Marvin

Zlati Pihalni orkester Vogrsko

Mesec maj je bil za člane Pihalnega orkestra Vogrsko zelo delaven. Osrednji dogodek je bilo **34. tekmovanje slovenskih godb na 3. težavnostni stopnji v Prevaljah**, kjer smo dosegli izvrstne rezultate.

Na tekmovanje smo se vse leto pridno pripravljali, v začetku maja pa smo še bolj zagrizeno poprijeli za inštrumente in vadili. Od 9. do 11. maja smo bili na intenzivnih vajah na Vojškem. V petek, 9. maja, smo v popoldanskih urah sedli v dodobra natovorjen avtobus in v času večerje prispeli v odmaknjeno vas Vojško. Spali in muzicirali smo v domu ČŠOD. Poleg igranja ni manjkalo dobre družbe in vsega, kar sodi zraven. Po treh dneh sekcijskih in skupinskih vaj smo se v nedeljo po kosilu vrnili na Vogrsko.

Tekmovalni program smo prvič predstavili v nedeljo, 18. maja, ob 19. uri, v večnamenskem prostoru osnovne šole Vogrsko. Gost koncerta je bil Goriški pihalni orkester, ki je zaigral prvi. Koncert je bil potrditev, da smo pripravljani na »pravo stvar«.

V soboto, 24. maja, je potekalo tekmovanje orkestrrov na Koroškem v Prevaljah. Pihalni orkester Vogrsko, pod vodstvom dirigenta **Branka Mraka**, je igral na 3. težavnostni stopnji v hudi konkurenci šestih pihalnih orkestrrov iz cele Slovenije. Tekmovanje se je začelo ob 10. uri, na vrsti smo bili četrti, a kljub temu smo se z Vogrskega, zaradi dolge poti, z avtobusom odpeljali že v zgodnjih jutranjih urah. Po prihodu v Prevalje smo se na nastop pripravili v tamkajšnji osnovni šoli in se nato preselili v Družbeni dom Prevalje, kjer je v dvorani pred sodniki in zelo skromnim občinstvom potekalo tekmovanje. Odigrali smo skladbe Birdland, A little concert suite, Boj med ljubeznijo in sovraštvom in Rikudim. Ves vložen trud se nam je še kako obrestoval. Dosegli smo odličnih 86,85 točk in dobili zla-

to plaketo. Veselje je bilo nepopisno, dosežku primerno smo na avtobusu na poti nazaj tudi proslavljali. Plaketa in novo znanje nam daje-

ta moč za nadaljnje delo in verjemite, vedno boljši smo!

☐ Ana Lipušček
Foto: Hana Šuligoj

Godbeniška šola Vogrsko vabi k vpisu

VABLJENI

Glasba je zares nekaj posebnega, saj nas spremlja tako rekoč na vsakem koraku našega življenja. Pa najsi bo to pesem priljubljenega izvajalca ali ubrana skladba pihalnega orkestra, vedno ji radi prisluhnemo. Še posebej pa se nas glasba dotakne takrat, ko na odru zaigrajo otroci. Zvoki, ki zazvenijo iz njihovih instrumentov se nežno, kakor mavrica razprostrejo proti občinstvu in mu polepšajo dan.

Veliko godbenikov se je že zvrstilo v šolskih klopeh godbeniške šole. Znanje, ki so ga pridobili skozi proces glasbenega izobraževanja je ne le oplemenitilo njihovo življenje temveč tudi življenje celotne skupnosti, v kateri živijo, delujejo in s tem bogatijo kulturno dogajanje. Številni interni nastopi in koncerti učencev, ki smo ji doslej že izvedli so poslušalce navdušili, mlade godbenike pa spodbudili za nadaljnje glasbeno ustvarjanje. In ker je glasba tudi neusahljiv vir veselja in izzivov za prihodnost, **Godbeniška šola Vogrsko tudi letos vabi k vpisu nove učence.** Otroci, stari nad 7 let in mladostniki se s tem, ko se vpišejo v godbeniško šolo podajo na zanimivo glasbeno pot, ki je hkrati tudi pot do novih prijateljstev, krepitev samozavesti in ne nazadnje tudi do utrditve delovnih navad. Učne snovi se občasno popestrijo tudi z aktualno tematiko (npr. kulturni dan, materinski dan), zato so ure zanimive in razgibane. To so le nekatere prednosti, ki jih ta šola ponuja. Program učenja se izvaja v skladu z učnim načrtom za glasbene šole, ki ga predpisuje Ministrstvo za izobraževanje, znanost in

šport, zaradi česar lahko učenci izpite opravljajo tudi na glasbeni šoli. Več informacij o tem si lahko preberete tudi na spletni strani <http://www.povogrsko.si/>.

Namen godbeniške šole je izobraziti bodoče godbenike in godbenice, zato aktivno deluje tudi šolski pihalni orkester. Vanj se lahko vključijo tudi drugi otroci in mladostniki, ki že igrajo na kakšen instrument ali pa se ga učijo igrati v glasbeni šoli. Mladi glasbeniki, izkoristite to priložnost in **se pridružite šolskemu pihalnemu orkestru!**

Kaj vse lahko zaigramo so učenci pokazali tudi svojim sovrstnikom na predstavitev po okoliških osnovnih šolah (Šempas, Bukovica, Renče). Zelo lepo obiskan pa je tudi Dan odprtih vrat, ki ga godbeniška šola pripravlja za učence Podružnične šole Vogrsko. To so bile tudi zadnje aktivnosti v letošnjem zelo aktivnem in uspešnem šolskem letu.

Nekdo je zapisal „Ta svet je lep, če komu nekaj daš...“ Godbeniška šola Vogrsko že vrsto let daje kraju in okolici velik glasbeni pečat. Pridružite se nam in skupaj z nami soustvarjajte kulturno dogajanje na tem prelepem koščku naše dežele!

Informacije:
T: 041 382 453 (Tomaž), T: 040 589 002 (Jure)
e mail: po.vogrsko@gmail.com

☐ za Godbeniško šolo Vogrsko zapisala mag. **Valentina Gregorič Saksida**

Kuhinja naših non

Mmm... kako dobro so znale pripraviti različne dobrote naše none. Pripravljale so jih skoraj iz nič, pa tako lepo je dišalo po celem »borjaču«.

Ne, ne smemo pozabiti starih receptov, smo si rekli, in letos je že tretjič zapovrstjo, da smo jih privlekli na dan.

V obnovljenih kletnih prostorih kulturnega doma v Bukovici smo se gospodinje dobile, kot je to zdaj že v navadi. Dišalo je po ocvirkih, golažu, ječmenki, tenstanem šelinu, koruzni mineštri, joti, koruznem kruhu, vampih, grahu s koromačem, polenti, štrukljih, palačinkah, štokolu, kruhovih cmokih, fižolovki, fritalji..., saj se prav vseh ne morem spomniti.

Pevci mešanega pevskega zbora Klasje pa so popestrili večer s petjem. Navdušeni nad našimi jedmi so bili tudi igralci iz Standreža, ki so po veseloigri navalili na našo dobro kuhinjo.

Ja, v noč je odmevala pesem, »Naša mati kuha kafe«... in druge. Upamo na jesensko ponovitev.

□ Renata Tischer
Foto: Ana Marija Brankovič

Zdrave in slastne polnjene bučke

Prihaja poletni čas in v naših vrtovih bo polno zelenjave, zato si lahko privoščimo tudi zdrave in slastne bučke.

Sestavine za 4 osebe:

- 4 srednje velike bučke
- 25 dag mletega mesa (mešano)
- 1 čebula
- 2 stroka česna
- ščep drobnjaka, majarona, bazilike in peteršilja
- sol
- 2-3 paradižniki (za vegetarijance namesto mesa uporabimo večjo količino zelenjave)
- 20 dag sira Gavda

Priprava:

Bučke operemo, obrišemo, jim po dolžini odrežemo tanko plast in iz njih izdoblamo meso. Preostanek ob koži naj bo čim tanjši.

Na malo maščobe prepražimo sesekljano čebulo, dodamo na drobno narezano izdobljeno meso ter mletu meso. Med nadaljnjim praženjem dodamo začimbe (česen, drobnjak, majaron, baziliko, peteršilj) in solimo. Dodamo na male kocke narezan paradižnik, ki ga prej olupimo in mu odstranimo seme. Izdobljene bučke damo v pečico za 5 minut ogreto na 200 stopinj. Nato bučke napolnimo s prepraženo zmesjo mesa in zelenjave ter pečemo v pečici 15 minut. Polnjene bučke potresemo z naribanim sirom in jih damo še za 5 minut v pečico, da se sir lepo razleze po jedi.

Dober tek! V naslednji številki pa kaj drugega.

□ Renata Tischer
Foto: Roland Tischer

65 let skupnega življenja

65 let življenja v današnjih časih ni dolga doba, a 65 let skupnega življenja, to pa je dosežek.

23. aprila 1949 sta na skupno življenjsko pot stopila **Valda Martinuč** iz Bukovice in **Cveto Zajc** iz Volče Drage. Takrat sta si obljubila (Cveto je glasno rekel »ja«, Valda pa je samo pokimala), da bosta skupaj hodila skozi življenje, v dobrem in slabem, v dežju in soncu, v pomladi življenja polna načrtov, kot v jeseni, ko se lahko zadovoljna ozirata na prehojeno skupno pot. Kljub temu, da sta oba že v drugi polovici osemdesetih, zdrava in čila skrbita drug za drugega in če je treba, priskočita na pomoč tudi hčerki Mirjam in njeni družini. Uživata v družbi vnukov in pravnukov. Cveto je v mladih letih rad sedel na motor, med prvimi v vasi je imel avtomobil in sedaj še vedno sede za volan ter se ne-

kajkrat na leto poda tudi na več kot 300 km oddaljeno pot v hrvaško primorje. Ob tem zavidljivem jubileju jima čestitamo

in želimo še veliko zdravih in zadovoljnih skupnih let.

Albinca Pisk

Mlaj

V sredo, na predpraznični večer 1. maja, ko se postavlja mlaj, smo na Vogrskem stopili skupaj. Majsko drevo smo postavili tako, kot smo to počeli nekoč, ogenj prižganega kresa pa se je iskril dolgo v prvomajsko noč.

Prvi majski dan je prastari ljudski kulturni običaj. Praznik je povezan s čaščenjem cvetja, zelenja in drevja (majski mlaji). Beseda mlaj v slovenščini pomeni mlad, torej simbol pomladi. Mlaj - obeljeno deblo in zelen vrh - je ponazoritev pradavnega drevesa življenja, simbola rodovitnosti in življenjske rasti.

V poznih popoldanskih urah smo se člani Kulturno turističnega društva zbrali in pričele so se priprave mlaja. Drevo so že predhodno dali na »koze« in ga obelili. Potrebno pa je bilo splesti tudi venec, ga dobro pritrditi, pripraviti okrasitev, na vrh pa pritrditi zastavo. Ko je bil mlaj primerno okrašen, smo pričeli z dvigovanjem. Nekajkrat ga je bilo potrebno popraviti, preden je »ulovil« tisto primerno navpično lego. Ko smo smrekov mlaj postavili, smo se prijetno družili ob kapljici. Člani MoPZ 19883 Lijak Vogrsko, ŽePZ Vogrinke in PO Vogrsko so obiskovalce zabavali s sproščenimi toni.

Na Vogrskem bomo tudi naslednja leta ohranjali tradicijo in postavljali mlaj. Letošnji se ponosno bohota preko streh na Vogrskem. Tudi naslednje leto bo vsaj takšen, če že ne večji!

Urška Gregorič, mag.
Predsednica KTD Vogrsko

Izlet v Kumrovec, Krapino in Olimje

Člani DU Renče smo 10. maja organizirali izlet v Hrvaško Zagorje in Olimje.

Pot nas je vodila mimo Ljubljane proti Kumrovcu. Titova rojstna vas Staro selo v Kumrovcu je etnografski muzej na prostem, njegova rojstna hiša pa je spremenjena v muzej o njegovem življenju in delu. Restavrirano je celotno vaško jedro, kakršno je bilo na prehodu iz 19. v 20. stoletje. Zanimivost muzeja so tudi predstavitve običajev in obrti z originalnimi predmeti.

Nadaljevali smo v Krapino na ogled sodobnega muzeja krapinskega neandertalca. Muzej ne predstavlja samo neandertalca, ki je glavna atrakcija muzeja, temveč tudi zgodbo o nastanku sveta, zgodovini zemlje in prvih organizmih, prav tako pa tudi razvoj življenja od prvih hominidov (človek in njegovi

izumrli najbližji sorodniki) do krapinskega neandertalca ter kulturne evolucije človeštva po neandertalcu.

Zadnji ogled je bil namenjen enemu najlepših baročnih umetnin v Evropi, Gradu in mogočni cerkvi Marijinega Vnebovzvetja v Olimju. Danes je v njem samostan bratov sv. Frančiška. Sprehodili smo se po prostorih najstarejše samostanske lekarne in si ogledali zeliščni vrt. Iz zdravilnih zelišč po starih receptih še danes pripravljajo razne čaje in pripravke za vse vrste bolezni. Z njimi smo se dobro založili tudi sami.

Po dobrem poznem kosilu na Jelenovem grebenu in tudi kakšno domačo salamo, smo se po zaslugi dveh dobrih šoferjev in prijaznega vodiča varno in dobre volje vrnili domov.

Janka Pahor

Zimski vrt pri Vrtovčevih

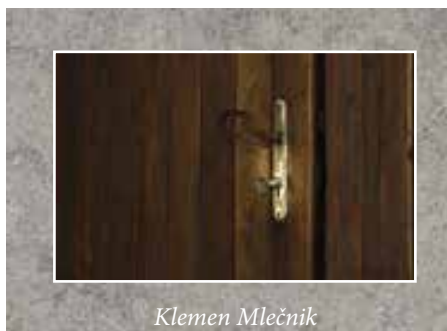
Zakonca Vrtovec sta svoje življenje zapisala rožam. Bila sta ena prvih, ki sta se na našem koncu začela ukvarjati z vrtnarstvom – najprej z zelenjavnimi sadikami, nato s cvetočimi rožami.

Po številnih letih dela sta dejavnost prepuščala naslednikom, ljubezen do rož pa je ostala in jo gojita tudi v jeseni življenja. Urejena okolica hiše, cvetoči balkon ter dih jemajoč zimski vrt s cvetočimi bougainvilleami. **Elka** in **Kazimir** sta sadike nabirala širom po Evropi, od Sicilije do Madžarske, kjer koli sta naletela na kakšno vrtnarijo sta iskala posebne sorte te sredozemske rastline. Imata jih vsaj dvajset vrst različnih barv, med njimi pa izstopa tista, ki cveti tako z belimi kot roza cvetovi ter kodrasta bougain-

Dušan Mihelj

villea. Prijetna klima zimskega vrta omogoča, da se Vrtovčevi s cvetjem lahko ponašajo skozi celo leto. Rastlinam odgovarja temperatura do 10°C, za cvetenje pa potrebujejo še kakšnih 5° več. V prijetno cvetočem ambientu se dobro počuti tudi cela četica pisanih papirg, med katerimi je ena pri hiši že celih 20 let. Skobčevke, nimfe, alexander ter najimenitnejša- zelena amazonka Koki, ki te pozdravi z »Ej, kolega!«. Pravi tropski raj!

Klemen Mlečnik

Nuša Hvalica

Trenutno so bougainville že skoraj odcvetele, gospa Elka pa cvetove pridno pospravlja, saj so edinstven okras na porokah in dobra zamenjava za klasičen riž, prišli pa smo tudi na idejo, da bi posušeni cvetovi lahko nadomestili kupljeni potpourri.

□ Nataša Podgornik
Foto: Boris Arčon

Med uspešnimi podjetniki

Na obisku v podjetjih QUBO in PRIOS.

V teh kriznih in za gospodarstvo neprijaznih časih je prava osvežitev obiskati podjetja, kjer še najdeš optimizem in zadovoljstvo. **Branko Brankovič** je doma v Volčji Dragi, podjetje pa je osnoval in zgradil v obrtni coni v Batujah. Po tem, ko si je pred osamosvojitvijo pridobil marsikatero delovno izkušnjo v proizvodnji izdelkov iz plastičnih mas, se je odločil za samostojno pot in izkoristil priložnost. Z veliko truda, znanja, iznajdljivosti, pa tudi tveganja je postavil proizvodne hale in zagnal proizvodnjo izdelkov iz plastičnih mas. Proizvodnjo je širil postopno in pridobival tržišče. Pred gospodarsko krizo je 90 % svojih izdelkov izvozil, pretežno v Italijo in Španijo, in ustvaril za skoraj 4 milijone evrov prometa. Kriza ga je precej prizadela, padla je prodaja. Zlasti se je to poznalo pri izvozu. Zaradi tega se je vse bolj oziral po domačem trgu, tako da sedaj 40 % proizvodnje proda doma, promet pa počasi presega 3 milijone evrov. Kljub krizi je izkazal posebno skrb zaposlenim, saj se ni zatekel k odpuščanjem, ampak je to reševal z krajšim delovnim časom. Sedaj ima 25 zaposlenih, ki prihajajo iz okoliških krajev. S proizvodnim programom je ostal zvest iz-

delavi izdelkov iz plastičnih mas. Osnovni program je izdelava elementov za prezračevanje in klimatske naprave. Poleg tega pa izdeluje tudi elemente za gospodinjske aparate (Gorenje) in druge elektro- in elektronske naprave ter raznorazne elemente za gospodinjstva in druge potrebe. Pri tem uporablja različne mase, glede na karakteristike in uporabnost končnega izdelka. Posebna

pozornost je posvečena kvaliteti izdelkov in temu primerni so tudi stroji in naprave v proizvodnem procesu, ki omogočajo, da se masa iz surovine preko specialnih orodij oblikuje v končni izdelek. Kljub finančnim zaostritvam skuša slediti tehnološkemu razvoju in posodabljanju linij, saj mu banke zaradi uspešnega poslovanja niso zaprle vrat.

Ločujmo – varujmo

V Društvu upokojencev Bukovica-Volčja Draga smo se odločili, da tudi v tem letu nadaljujemo z nizom predavanj. Tokrat smo v goste povabili uslužbenke Komunale Nova Gorica, da nam kaj več povedo o ločevanju in zbiranju odpadkov, o problematiki odlaganja in o varovanju narave.

Sprašujemo se, kako čista in zdrava bo prihodnost Goriške? Sredi marca je Svet severnoprimske regije sprejel odločitev o ustavitvi projekta RCERO Nova Gorica. Razočarani so tudi na Komunali Nova Gorica, kjer se že sedaj spopadajo s težavami pri financiranju sistema odvoza in predelave odpadkov. Stanje danes ni obetavno, zato obžalujejo izgubo tako pomembnega projekta. Dodatno težavo pa povzroča tudi dejstvo, da odlagališče Stara Gora

še vedno nima okoljevarstvenega dovoljenja. Odpadki romajo na Ptuj in dvigujejo stroške, kar poleg dodatnih stroškov predstavlja tudi veliko obremenitev za okolje.

Na višino stroškov ravnanja z odpadki vplivajo tudi občani sami. S pravilnim ločevanjem odpadkov in s tem tudi z zmanjševanjem količine mešanih odpadkov zmanjšujemo stroške, ki pri tem nastajajo.

Ponavljajo se vprašanja: kaj bo torej z odpadki? Odgovore na ta vprašanja bodo morali poiskati župani goriških občin.

Renata Tischer

Podjetje je preraslo v družinsko podjetje, saj posle počasi predaja hčerki in zetu, kar mu daje motivacijo in mu je v zadovoljstvo. Razvozlati pa smo tudi, od kod podjetju ime QUBO. Povedal je, da se je nekoč ukvarjal s proizvodnjo oz. prodajo kock in vemo, da je kocka latinsko kubus.

Pod skupno streho se nahaja tudi orodjarna PRIOS, ki se ukvarja z izdelavo orodij, ki so zelo pomemben element pri proizvodnji izdelkov iz plastičnih mas. S PRIOS-om gospodarji Brankov sokrajan **Vladimir Gregorič**, ki je med orodjarsko podjetništvo zašel zgolj po naključju, čeprav je izučen orodjar. Tudi sam je deloval v različnih podjetjih in si pridobival dragocene izkušnje v svojem poklicu. Zgodilo se je, da je naletel na ponudbo za izdelavo nekega orodja. Čeprav brez orodij in strojev, pa tudi prostora za delavnico ni imel, je ponudbo kljub vsemu sprejel in jo tudi izpolnil. Takih ponudb je bilo vedno več in tega ob svojem rednem delu v podjetju ni bilo več mogoče opravljati. Med osamosvojitveno vojno je šel na svoje, v domačo garažo. In tako je zgodba tekla naprej, do sodobno opremljene delavnice s petimi zaposlenimi in družinskim upravljanjem, saj sta tudi tu hčerka in zet ob njem.

Boris Arčon
Foto: Bogo Rusjan

Vogršček bodo končno sanirali

Zadrževalnik Vogršček bo, kot vse kaže, končno doživel popolno sanacijo in s tem v prihodnje služil svojemu namenu. Zgrajen je bil za potrebe namakanja Spodnje Vipavske doline.

Že pred leti so ugotovili, da je zaradi puščanja potrebno sanirati pregrado. Izrečenih je bilo veliko besed, številni pristojni ministri so si ob obiskih ogledali objekt in običajno tudi trdili, da bodo skušali najti potrebna sredstva. Šele lani so izvedli najnujnejša sanacijska dela. V začetku meseca maja pa je kmetijsko okoljski minister **Dejan Židan** končno podpisal pogodbe za pripravo dokumentacije za celovito obnovo objekta, ki pomeni vir življenja za vinograde, sadovnjake v celotni dolini. Gradbena dela se bodo začela še to jesen, zagotavlja minister.

» Najpomembnejše pa je, da bodo dela končana pravočasno in bo prihodnje leto sistem v funkciji. Vendar tega zagotovila zaenkrat še ni, vse je odvisno od ustrezno hitre priprave dokumentacije, kar bo pristojno ministrstvo pozorno spremljalo«, pravi minister Dejan Židan, ki opravlja tekoče posle. Vrednost celotne investicije je štiri milijone evrov in je

največja iz vodnega sklada, kar jih je v Sloveniji. Sredstva so tokrat zagotovljena. Predvsem glede na vse pogostejše hude poletne suše, ki resno vplivajo na pridelke, je upati, da bo s sanacijo Vogrščka tokrat šlo zares in do konca.

Ob tem pa ostaja odprto vprašanje upravljanja velikih namakalnih sistemov. Stališče ministra je, da to prevzamejo tisti, ki to najbolj znajo. To so javna komunalna podjetja, ki v občinah skrbijo za pitno in pogosto tudi za odpadno vodo. Primeri dobrih praks v tujini kažejo, da so to najboljši organizatorji in upravljalci namakalnih sistemov. V tem smislu razgovori za upravljanje z Vogrščkom še ne potekajo. V pripravi je namreč nov načrt za upravljanje z vodami od leta 2015 dalje in ta predvideva, da bi skrb za upravljanje z namakalnimi sistemi prevzele občine.

Ker je bilo v preteklosti slišati tudi, da sanacija zadrževalnika Vogršček niti ni potrebna,

smo ministra Židana povprašali tudi za mnenje o tem.

»Tudi mene je velikost investicije presenetila, zato sem imenoval posebno strokovno komisijo, ki je presodila in izbrala sedanjo varianto. Verjamem jim in potrebno je speljati, kar predlaga stroka.«

Če bo vse po sreči, bo prihodnje leto za kmete Spodnje Vipavske doline ob sušah manj stresno kot doslej in pridelek iz naslova potrebnega namakanja ne bo ogrožen.

□ Ingrid Kašca Bucik
Foto: Bogo Rusjan

Projekt za večjo varnost pri delu na kmetiji

Kmetijskim zavodom in svetovalcem, vodi Bogdan Črv, sicer specialist za ekološko živinorejo.

»Osnovni cilj projekta je prispevati k zmanjšanju nezgod pri delu, ki so prav v kmetijstvu, še posebno v gozdarstvu zelo pogoste in velikokrat s tragičnim izidom. Ob tem pa

želimo pripomoči tudi k izboljšanju varovanja zdravja na kmetijah. Namen imamo, da bi z nevarnostmi čim bolj seznanili tudi tako imenovane popoldanske oziroma ljubiteljske vrtničarje.«

Projekt obravnava šest področjih, ki so jih izbrali na podlagi dosedanjih izkušenj. To je delo s stroji, delo v gozdu, delo s kemikalijami, delo v zgradbah, delo z živalmi ter skrb za varnost otrok, žena in starejših na kmetijah.

V izdelavi je poučni film, ki obravnava vse omenjene teme. Gre za svojevrsten priročnik nasvetov in opozoril, kako postopati pri delu na kmetiji, da ne bi prihajalo do nesreč.

»Koncept filma je, da prikazujemo zgolj tiste postopke, ki so pravilni in ne tistih, ki niso. Pristop je izrazito pozitiven, tudi skozi humorni prikaz. DVD bo prvič predstavljen jeseni na Radgonskem sejmu. Zatem pa bo film poslan vsem kmečkim zavarovancem na Primorskem, ki jih je okrog sedemsto.«

□ Ingrid Kašca Bucik
Foto: Žan Bric

Projekt za večjo varnost pri delu na kmetiji je na podlagi Javnega razpisa za sofinanciranje projektov za promocijo zdravja na delovnem mestu v letu 2013 in 2014 finančno podprl Zavod za zdravstveno varstvo Slovenije, izvaja pa ga Kmetijsko gozdarski zavod Nova Gorica.

Projekt, ki bo namenjen vsej slovenski javnosti, predvsem pa kmetovalcem, šolam,

Jutranje varstvo na POŠ Bukovica

Imate radi zgodnja jutra, ko vas iz tople postelje kličejo različne dolžnosti? Odkimavate?

Če bi imeli možnost in bi lahko hodili v jutranje varstvo na POŠ Bukovica, bi jih prav gotovo vzljubili.

Jutranji pogled na vedno nasmejana in prijazno učiteljico **Matejo Pahor** in okrog nje zbrane otroke, vam bo povedal, da ljubezen do dela in do otrok naredi težka jutra lepa in prijazna.

Če se jim približate, vidite, da pod njihovimi prsti že navsezgodaj nastajajo prave umetni-

ne, ki jih vsi občudujemo.

Vam, ki vam vse to ni dano videti v živo, pa pošiljamo nekaj fotografij.

□ Marta Premrl
Foto: Mateja

Naša pomlad 2014

Revija otroških in mladinskih pevskih zborov Goriške

Organizator prireditve je bil JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA KULTURNE DEJAVNOSTI (Območna izpostava Nova Gorica).

Revija otroških in mladinskih pevskih zborov Goriške je bila izvedena v dveh dneh:

- torek, 8. aprila ob 18.00 uri - Kulturni dom Nova Gorica
- sredo, 9. aprila ob 18.00 uri - Kulturni dom Nova Gorica

V sredo, 9. aprila 2014 je na Reviji otroških in mladinskih zborov Goriške zapel tudi Mladinski pevski zbor Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče pod vodstvom zborovodkinje **Nataše Domazet**. Program

je obsegal tri pesmi: Matevž Goršič-Prva ljubezen (Mihael Lajlar), Tomaž Habe: Roža na vrtu (Ljudska), Matija Tomc/Albin Weingerl: Adlešičko kolo (Ljudska). Za glasbeno spremljavo je poskrbel pianist **Anže Vrabec**. Mladinski pevski zbor OŠ Renče nastopa v šoli, v kraju in izven. Pevci zbora prepevajo razigrane in nagajive pesmi, ki so spomin na našo glasbeno preteklost in ljudsko dediščino, pa tudi take, ki so kot mladost polne brezčasnih čarovnij. V njih je vsak dan mavričen in prijazen. Pevci se znajo kdaj pa kdaj z duhom in telesom prepustiti ritmu, ki ga glasba narekuje in s svojo hudomušnostjo, dojemanjem besedil ter značajev skladbe pri nekaterih glasovih predati svoji ustvarjalnosti in izvajanju »ad libitum«.

□ Nataša Domazet

Medic hotel

Bila je sredo, 26. marca letos, ko smo se s petošolci iz POŠ Bukovica peš podali do Arčonov. Namenili smo se v Medic hotel, kjer so otroci ustvarjalno popestrili dopoldan tamkajšnjim oskrbovancem.

Skupaj z njimi so pod mentorstvom učiteljic **Darje** in **Nadje** pričarali spomladansko in velikonočno vzdušje. Srečni in zadovoljni smo se peš vračali v našo podružnično šolo. Učenci pa so svoja doživetja in vtise strnili takole:

Neli Saksida: Pomagala sem tistim, ki nimajo svojih ljudi ob sebi. Kot da bi jim prinesla dobro voljo in jim pomagala, da ne bi bili osamljeni. Počutila sem se nekaj posebnega. Bilo je zelo lepo in čustveno, da smo šli tja.

Matija Makovec: V Medic hotelu sem se imel lepo. Najlepše je bilo, ko smo s starejšimi izdelovali razne stvari. Bil sem zadovoljen, da sem enkrat jaz bil kot učitelj in sem pomagal starejšim ljudem, ki niso mogli sami ustvarjati.

Luka Jarc: Medic hotelu mi je bilo zelo lepo, ker sem spoznal nove ljudi. Z njimi sem delal drugačne izdelke kot doma in bolj zanimive kot v šoli.

Maja Zorn: Najbolj všeč mi je bilo, ko smo skupaj izdelovali. Čutila sem, da so starejši srečni, ker smo bili tam.

□ Tekst: NB

Čebele in Mavrice na Medvedjem Brdu

Skupini Čebele iz vrtca Bukovica in Mavrice iz vrtca Renče smo šli v sredo, 14. maja, na skupno dnevno letovanje v CŠOD Medved na Medvedje Brdo.

Devet otrok iz vrtca Bukovica in sedemnajst otrok iz vrtca Renče smo spremljali strokovni delavci: **Irena Zgonik**, **Teja Turel**, **Jožica Durn** in **Samo Nanut**. Otvorjeni s kovčki in polni pričakovanj smo se z avtobusom odpeljali proti cilju. Komaj smo čakali, da izberemo sobe in se vanje namestimo. Ogleдали smo si vse prostore doma in po kosilu šli na prvi sprehod v okolico. Učitelj **Gregor** nam je povedal zanimivosti o skladišču streliva med vojno, o pašnikih, kmetijah v okolici ter o vasi. Potem nas je čakalo še plezanje po plezalni steni, lokostrelstvo, igra v igralnici z velikimi kockami, pisanje razglednic domov, večerni sprehod po gozdu in okolici. Sledilo je tuširanje, nato pa še poslušanje pravljice. V tem času so se na naših posteljah znašli mehki škratki, ki so z nami prespali prvo noč. Nekateri smo prvič prespali od doma.

Drugi dan se je začel z zgodnjim prebuja-

njem in z jutranjo igro po sobah. Po zajtrku smo šli na raziskovanje in doživljanje gozda. Učiteljica **Ksenija** nam je pokazala rogove, kakce, dlako in pojedene plodove, ki jih živali pustijo na gozdnih tleh. Na začetku poti smo skrili vsak po tri fižolčke - kot veverica lešnike, nazaj grede pa smo jih poiskali. Zelo veseli smo bili izdelovanja škratovih hišic iz vej, smrekovih vejic in listja. Na jasi pa smo opazovali ovce in koze in ob tem zelo uživali.

Pred kosilom smo šli še v naravoslovno učilnico, kjer smo spoznavali živali: želve, hrčke, miši, hrošče, morske prašičke in ptice. Vse te živali smo lahko prijeli ali jih samo opazovali. Po kosilu in igri smo se z učiteljico **Darjo** odpravili na raziskovanje travnika. Iskali smo travniške živali in jih opazovali, naredili sliko iz drobnih delov rastlin travnika ter risali travnik, kot ga vidijo živali med travo. Zelo smo bili vedoželjni in navdušeni. Zvečer pa smo se oblekli v pižame in šli na pižama party. Igrali smo se igrice, plesali ob glasbi in zares uživali. Tega dne smo bili bolj utrujeni, saj smo vsi zaspali že ob 21.30. Drugo jutro smo po umivanju že pospravili veliko stvari v kovček ter pomagali pri slačenju posteljnine. Čakal nas je še obisk kmeti-

je. Učiteljica **Darja** nas je vodila na kmetijo, kjer smo se srečali z zajčki, jih božali, hranili in pestovali. Spoznali smo staro orodje, predmete in njihovo uporabo v manjšem muzeju starin. Od tu smo šli na pašnik, kjer so se pasli biki in krave in po opazovanju ugotavljali razlike med njimi. Odpravili smo se tudi v hlev, kjer smo videli več krav s telički in prašiče.

Pred kosilom smo se skupaj z **Darjo** igrali igro »slepa pot« ter razne igre z vrvjo in s kolebnicami. Zanimalo nas je, kdaj gremo domov, kdaj se pripelje avtobus in komaj čakali, da ga zagledamo. Naše prijetno bivanje na Medvedjem Brdu se je zaključilo še s podelitvijo pohval vodje doma **Simone** ter s pozdravi vseh. Po kosilu smo se polni vtisov odpeljali proti domu. Po poti smo prepevali, se pogovarjali, nekateri tudi spali.

Najlepše od vsega pa je bilo, ko smo zagledali domače in jih objeli, saj smo jih zelo pogrešali. Polni novih doživetij in vtisov smo spet doma. Hura!

Hvala starši, da ste nam omogočili to nepozabno izkušnjo.

▣ Otroci skupin Čebele in Mavrice
Zapisala Irena Zgonik

Teden v šoli v naravi

Za vse učence 4. razreda OŠ Ivana Roba Šempeter pri Gorici je bila od 7. do 11. aprila organizirana šola v naravi na Debelem rtiču.

Petdnevni program je vseboval naravoslovne, družboslovne in športne dejavnosti. Spoznavali smo predvsem življenje in delo ljudi v obmorskem svetu ter naravne značilnosti te primorske pokrajine in morja. Dvakrat dnevno so učenci tudi plavali v notranjem bazenu hotela Arija.

In kaj je bilo četrtošolkam z Vogrskega najlepše?

Nina Abram: Bivali smo v hotelu Bor. V sobi nas je bilo pet in same smo morale skrbeti za urejenost sobe. Vsak dan smo dvakrat plavali v notranjem bazenu. Imeli smo tudi pouk. Bilo je zanimivo, poučno in naporno, saj sem bila prvič sama toliko dni od doma.

Emma Kikelj: Spoznala sem nove prijateljice,

s katerimi sem se dobro razumela. Pri plavanju sem osvojila bronastega delfinčka. Zelo lepo mi je bilo tudi, ko smo se z ladjico peljali z Debelega rtiča v Piran.

Tina Furlan: Najlepša mi je bila vožnja z ladjico v Piran. Ogledali smo si to staro obmorsko mesto. Kupila sem spominke za moje domače.

Nika Žižmond: V spominu mi je najbolj ostal mrtev galeb, ki smo ga zagledale med skalami, ko smo se sprehajale ob obali. Tistega večera je bilo vetrovno in morje zelo razburkano. Pri ogledovanju galeba nismo bile pozorne na velike valove. Eden izmed njih se nam je hitro približal in nas do kože premočil. Odšle smo v hotel, kjer smo se morale preobleči in posušiti lase.

Eva Kikelj: Najlepše mi je bilo, ker smo spale skupaj v sobi. V prostem času, ki ga je bilo zelo malo, sem najraje igrala badminton. Na Debelem rtiču mi je bilo tako lepo, da bi kar tam ostala.

☐ Tekst in foto: Andrejka Rijavec

Kremance 2014

Tabor preživetja

Od 6. do 8. junija smo imeli učenci od 5. do 9. razreda OŠ Renče in POŠ Bukovica Tabor preživetja, ki ga je organizirala naša šola s pomočjo Civilne zaščite. Tabor je bil ena od dejavnosti Šole Plus, ki je na naši šoli namenjena delu z nadarjenimi, vendar smo se je lahko udeležili prav vsi učenci, katerim so starši dovolili.

Začelo se je v petek dopoldan, z vajo evakuacije iz šole. Po zadnjem kosilu v jedilnici smo se peš odpravili v divjino - na Kremance. Pot je bila dolga in utrujajoča zaradi vročine. Na vmesnem postanku, že kar v Turelih, smo si ogledali, kako so včasih obdelovali zemljo s pomočjo konjev. Tam smo se ohladili z vodo, ki nam jo je razdelila Civilna zaščita. Potem pa je sledila pot navkreber.

Ko smo prišli na cilj, smo postavili šotore in tako ustvarili tabor, se trudili postaviti v spodoben zbor, da so nam učitelji razložili vsa pravila in nas razdelili v 5 skupin. Izvajali smo različne delavnice: iskali smo užitne rastline v gozdu in jih pripravili za večerjo, streljali z lo-

kom, se z improligo vživljali v življenje rastlin v šolskem zeliščnem vrtu, spoznavali in jahali konje, ... Tako smo se veliko naučili o preživetju v naravi.

Po večerji smo se družili ob tabornem ognju in ob kitari prepevali pesmi ter s teleskopom opazovali zvezdno nebo. Vsi smo uživali. Kmalu smo se po napornem dnevu, polnem doživetij, odpravili v šotore in počasi zaspali. Po kratki noči nas je zbudila trobenta. Urno smo se zbrali v zboru in odšli na zajtrk. Sledile so delavnice, kjer je vsaka skupina zbirala točke: plezanje na zelo visoko drevo - z varovanjem in spuščanjem s plezalnim pasom, pripravljanje taborniškega ogenjčka in postavljanje šotorov, se učili klepati in kositi s

čisto pravo koso. Popoldan nas je čakal lov na lisico. Ker smo že vedeli, kaj je to, se nekateri nismo prav nič veselili. Na srečo je bila pot kratka, a smo bili kljub temu precej izčrpani, saj smo se vsi, prav do zadnjega in najmlajšega člana, trudili za skupen rezultat.

Kmalu smo spet imeli bolj sproščujoče in zabavne delavnice: improligo, smešno poezijo, pajkovo mrežo, labirint, pohod po kaverni z lučkami, ...

Zvečer smo se spet družili ob ognju, ki je bil nekako središče našega dogajanja, podnevi je oddajal dimne signale, zvečer pa nam je svetil in nas tudi grel. Večerno druženje je bilo smešno, vsaka skupina se je na svoj izviren način predstavila in do solz nasmejala publiko.

Pozneje smo opazovali nočno nebo – poleg šolskega teleskopa se nam je pridružil še večji, v lasti Astronomskega društva Nova Gorica. Ob pogledu na zvezde, planete in meglice v tistem čarobnem naravnem okolju in prijaznem vzdušju med prijatelji – to smo po dveh dneh bili že prav vsi – se je čas ustavil. Bilo nam je lepo.

V nedeljo zjutraj smo šotore pospravili in imeli še zadnje delavnice. Pomerili smo se v vleki vrvi, judu in spoznali disciplino karateja. Naučili smo se, kako oskrbeti ponesrečenca s prvo pomočjo ter preizkušali, kako se za oživljanje uporablja defibrilator, ki jih imamo tudi v naši občini nekaj.

Po kosilu smo zvedeli, katera skupina je v vseh treh dneh zbrala največ točk in zmagala. Zmagovalci so bili presrečni, vseeno pa smo bili nagrajeni s čokolado vsi udeleženci tabora, saj smo bili zmagovalci prav vsi.

Na koncu smo se zabavali še s špricanjem z vodo. Preden smo se odpravili spet peš v dolino, pa nas je gospod ravnatelj sredi gozda prijetno presenetil še s sladoledom. Potem smo se odpravili domov. Tokrat se je zdelo pot krajša. Ko smo v spremstvu učiteljev in civil-

ne zaščite prišli do šole, so nas bili vsi starši veseli, mi pa kljub utrujenosti navdušeni in polni novega znanja in izkušenj.

Za tako izkušnjo je bilo potrebno veliko energije in dobre volje ter trdega dela, zato bi se

rada zahvalila učiteljem naše šole, Civilni zaščiti, občini Renče-Vogrsko in tudi našim staršem, da so smo bili lahko deležni takšnega učenja za življenje.

□ Anastasija Knez, OŠ L. B. B. Renče, 7.b

Sodelovanje s starši v jaslični skupini « Bibe» v enoti Zvezdica na Vogrskem

Tudi v letošnjem letu nam je uspelo nepozabno praznovanje rojstnih dni skupaj s starši v najmlajši skupini 1-3 letnih otrok. Vzgojiteljici sva skupaj z otroki in njihovimi starši pripravili 11 individualnih in izvirnih družinskih ustvarjalnic. Starši so z nami preživeli dopoldne v vrtcu in tako spoznali naše življenje v skupini « Bibe».

Tak način sodelovanja ima tako za otroka kot za vrtec in družino neprecenljivo vrednost, saj se prav na tak način ustvarijo posebne vezi med družino in vrtcem.

Kaj vse smo doživeli ?

- Ogled zajčkov in kokoši,
  - naredili smo jabolčni sok in čežano,
  - se sankali,
  - izdelali pomladno Bibo,
  - plesali,
  - spoznali račke,
  - sprehod in ogled koz,
  - spoznali, kako potuje pošta,
  - glasbeno dopoldne,
  - spoznali smo svet eksperimentov,
  - izdelovali bibe iz sadja in spoznali motor.
- Iskrena hvala vsem družinam za nepozabna doživetja in izkušnje.

☐ Helena Hvala Prah in Nika Čotar, vrtec Zvezdica, Vogrsko

Sodelovalno učenje in delo na podružnični šoli Vogrsko

Kaj je sodelovalno učenje in sodelovalno delo?

Sodelovalno učenje lahko opredelimo kot vzgojno izobraževalno strategijo, pri kateri udeleženci delajo v majhnih, strukturiranih skupinah. Podobno velja za sodelovalno delo, le da se učenci ob tem ne učijo, ampak svoje znanje uporabijo pri skupnem delu. Torej lahko rečemo, da sodelovalno učenje predstavlja več kot sodelovalno delo (sodelovalno delo je vključeno v sodelovalno učenje). Sodelovalno učenje temelji na sodelovanju med člani skupine na tak način, da med njimi obstaja pozitivna soodvisnost. Skupina učencev poskuša s skupnim delom doseči nek skupen cilj, pri tem pa se ohrani tudi odgovornost vsakega posameznega člana skupine. Poleg novih oblik, ki jih v zadnjem času uvajamo v izobraževalni proces, vanje vse pogosteje vključujemo tudi sodobno informacijsko in komunikacijsko tehnologijo. Učenci se morajo naučiti tehnik in veščin reševanja različnih problemov, ki so povezani tako z miselnimi procesi, kot z iskanji novih informacij, njihovo analizo, sintezo in vrednotenjem.

Bistvena značilnost sodelovalnega učenja je interakcija v skupini, saj so za delo potrebne posebne komunikacijske veščine ter veščine sodelovanja v skupini. Peklajeva (2000) pra-

vi, da je sodelovalno učenje usmerjeno predvsem k izboljšanju medsebojnih odnosov med učenci, saj je uspeh skupine odvisen od vsakega posameznika v skupini.

Na podružnični šoli Vogrsko imamo v tem šolskem letu dva kombinirana oddelka, ki sta sestavljena iz različnih razredov. Vzgojno-izobraževalni program temelji med drugim tudi na vzgoji za skupnost. Za vzgojo človeka je danes potrebna nova dimenzija vzgoje, nove smernice, vsebine, ki poudarjajo skupnost, medsebojnost, družbenost. Zato je vizija naše šole vzgojiti človeka, ki mu drugi ne bo tujec, temveč prijatelj. Prav vsi, tako učitelji kot

Tretješolci so pripravili različne naloge, ki sem jih popravila in jim svetovala morebitne popravke. Kmalu je prišel petek, ko naj bi to uro izvedli. Tudi prvošolci so bili navdušeni in presenečeni. Vsak tretješolec je poskrbel za dva prvošolca. Razred je bil tako pripravljen, da so bile skupinice ločene in se med seboj niso motili. Prvošolci so zelo poslušali in sledili navodilom njihovih »učiteljev«. Z učiteljico **Katarino Tischer Gregorič**, ki je druga strokovna delavka v 1. razredu sva delo nadzorovali in svetovali, kjer je bilo potrebno. Zelo sva bili presenečeni, kako so vsi šolarji sprejeli odgovornost drug do drugega, vsak v svoji vlogi.

učenci, postajamo in smo drug drugemu učitelji in učenci, medsebojno se spoštujemo in si med seboj pomagamo. Glede na to, da so v kombiniranem oddelku mlajši in starejši učenci se ta vizija lepo uresničuje. Od 1. septembra naprej so starejši učenci zgled mlajšim. So tudi pravi pomočniki učitelju. Velikokrat so besede odveč, saj se učenci že z zgledom učijo in spoznavajo različne stvari.

Ker so učenci tretjega razreda že zelo samostojni pri šolskem delu, sem jim nekega dne napovedala, da se bodo v enem tednu pripravili na uro sodelovalnega dela s 1. razredom pri predmetu matematike. Vsem učencem sem razložila potek in cilj takega učenja. Že na začetku so bili zelo navdušeni. Z vso skrbnostjo smo s skupnimi pripravami organizirali uvodni del ure, delo v skupinah, na koncu pa naredili skupni zaključek.

Na koncu ure so vsi učenci povedali in izrazili občutke ob taki uri. Tretješolci so bili izredno ponosni in pomembni, da sem jim zaupala tako vlogo, prvošolci pa so jim lepo sledili in bili navdušeni. Želijo si še takega pouka.

Poleg sodelovalnega dela med učenci pa smo se povezali tudi z mlajšo skupino iz vrta. Tem malčkom pa so nekateri tretješolci popestrili s pripovedovanjem pravljic in predstavitev glasbenih instrumentov. Tudi tu so se po pripovedovanju tretješolcev počutili zelo pomembni in sprejeti. Malčki so jih gledali in poslušali z velikim zanimanjem. Tudi vzgojiteljica je to potrdila in si takega sodelovanja še želi.

□ Lucija Gregorič, prof. razrednega pouka
Foto: Katarina Tischer Gregorič

Utrinki iz skupine Pikapolonic vrtca Zvezdica

- Telovadimo in se družimo v naši telovadnici.
- Opazujemo naravo in pridelke prinašamo v vrtec, o njih pripovedujemo, jih opazujemo, rišemo.
- Igramo se matematiko.
- Rojstne dneve praznujemo ob gledanju naših fotografij v albumih ter pripovedovanju in opazovanju, kako smo že zrasli, ob rajanju in prepevanju ter kakšnem posladku, ki ga vedno pripravijo naše skrbne mamice.
- Pogovarjamo se o pravilih obnašanja kjerkoli: v vrtcu, doma, na sprehodu, v trgovini. Urimo se v medsebojnih odnosih, če koga užalimo se opravičimo.
- Obiskujemo abonma Malega poljčka.
- Opazujemo naravo, npr. drevo preko letnih časov, ugotavljamo razlike in podobnosti, raziskujemo.
- Se likovno izražamo in velikokrat ustvarimo prave umetniške.

- Sodelujemo s starši. Skupaj oblikujemo in pripravimo različne delavnice za otroke. Vsem staršem se iskreno zahvaljujemo za prijetno in poučno dopoldne.
- Naša igralnica se je v prazničnem decembru spremenila v Pekarno pri Pikah, kjer so se pekli in krasili slastni medenjaki. Najzvirnejša darila so, pravijo, narejena iz srca, zato smo jih nekaj podarili našim najdražjim. Z njimi smo posladkali naše

ške. Bili smo tudi v Prvačini, Trim stezi v Vrtojbi, na Cerju.

- Letos smo nekoliko več časa namenili ljudskemu izročilu. Pogovarjali smo se o življenju, igrah, igračah in pripomočkih, ki so jih uporabljali nekoč in jih primerjali z današnjimi. Ugotavljali smo razlike in podobnosti. Naučili smo se veliko ljudskih pesmi, izštevanek in plesov, ter prisluhnili ljudskim pravljicam. Med starejše gotovo

- none, s katerimi smo skupaj ustvarjali in jim zapeli v prazničnih dneh.
- S starši smo izdelovali praznične okraske in z njimi okrasili naš vrtec in šolo.
  - Pripovedovalni palček je rdeča nit našega življenja v vrtcu pri Pikah. Z veseljem prisluhnemo vedno novi pravljici, ki jo ob slikanici povedo otroci. Pohvala našim staršem, ki se z otroki vestno pripravljajo na te podvige. Prepričani sva, da se jim bo to obrestovalo.
  - Obiskujemo Potujočo knjižnico, si mesečno izposojamo nove slikanice in knjige, na bibliobusu imamo pravljicne urice, urejamo knjižni kotiček v naši igralnici.
  - Igramo se šolo in sodelujemo v projektu Mladinske knjige Cici vesela šola.
  - Smo Cicibani planinci, saj se z veseljem odpravljamo na vedno daljše pohode, kjer v naravi pomalčimo in za naše Pike zelo pomembno – med seboj delimo pribolj-

spada: Moja mati kuha kafe in Preljuba soseda. Sklop ljudskih pesmi in plesov smo na nastopu predstavili našim staršem, karsneje tudi našim starim staršem.

To je le nekaj utrinkov našega življenja v vrtcu. Smeha, različnih dejavnosti, pa tudi joka včasih, rajanja, veselja, pogovarjanja pa tudi prepiranja in razčiščevanja je bilo ogromno. Skratka, vsi smo bogatejši za nove izkušnje, ki so nas obogatile, pa tudi obrusile v tem šolskem letu.

Vsem Pikapolonicam, vsem Zvezdicam, vsem našim in vašim otrokom želiva sončne in brezskrbne počitnice!

Vsem tistim Pikapolonicam, ki odhajajo v šolo pa SREČNO NA NOVI POTI!

» Če hočeš videti, moraš gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno.«

Antoine de Saint – Exupery, Mali princ

□ Irena Pajek Gomišček in Ana Podgornik

Kako so se igrali naši nonoti?

Primorski tehnološki park že vrsto let razpisuje natečaj POPRI (POdjetje za PRIhodnost), namenjen mladim raziskovalcem, ustvarjalcem in inovatorjem. Na letošnjem natečaju smo sodelovali tudi učenci POŠ Vogrsko (od 1. do 4. razreda) z raziskovalno nalogo **Kako so se igrali naši nonoti?** in prejeli priznanja za sodelovanje.

Za pomoč smo prosili naše none, nonote in starejše sosesde, ki živijo na Vogrskem in so tu preživljali tudi otroška leta. Ti so namreč najbogatejši vir informacij, ki smo jih iskali. Zanimalo na je, katere igre so se igrali, s čim so se igrali, katere pravljice so prebirali, katere pesmi in šaljivke so poznali. Iz tedna v teden se ja naša bera večala in tako bogatila naše raziskovanje.

Ugotovili smo, da so se otroške igre od generacije do generacije spreminjale in so bile tesno povezane z načinom življenja. Nekoč so imeli otroci malo prostega časa, saj so živeli na kmetijah, kjer so morali pomagati starejšim. Nekaj prostih uric za igranje so imeli ob nedeljah in praznikih. Zato so se največkrat igrali kar med delom. Igra je bila prisotna pri večini dejavnostih, kjer so bili prisotni otroci, pa naj je bilo to na travniku, med pašo, na polju ali doma med ličkanjem koruze.

Otroci so plezali po drevesih, skakali čez sarabot, skakali čez kamne v potoku, preskakovali štrik, igrali so se vojake,...

Pravljice

Pravljice in zgodbe so si največkrat izmišljevali. Pripovedovali so jih kar v domači govorici oz. v domačem narečju. V njih so nastopale živali (volk, medved, lisica,...), razni kralji in kraljične, pa tudi sirote in mačehe, palčki, duhovi.

Poznali so tudi nekaj še danes znanih pravljic, kot so Rdeča kapica, Pepelka, Sneguljčica, Trnjulčica, Janko in Metka, Volk in sedem kozličkov, Zlata ptica,...

Nekateri otroci doma niso imeli knjig, zato so brali v šoli. Berilo so včasih prinesli do-

mov in tudi doma kaj prebrali mlajšim otrokom.

Igrače, igre

Punčka iz cunj je bila zelo mila igrača. Dva gumba za oči, koruzni kaski za lase, koruzni storž zaviti v cunjo, pa je bila kakor živa. Še posebej deklice so bile navdušene, če so jim jih izdelale mame. Nekoliko večje deklice pa so si jih naredile same in zanje naredile tudi oblekice in copatke.

Kadar je bil v družini čas kolin, so otroci komaj čakali, da so jim možje posušili in napihnili prašičji mehur. Ta je postal imenitna žoga, s katero so brcali nogomet.

Izdelovali so tudi lok, ki so ga naredili iz leskove veje, saj se je ta najlepše ukrivila. Oba konca veje so zvezali s špago (vrvico), da je bil lok dobro napet, saj so le tako puščice letele daleč. Puščice so bile tanke drevesne vejice.

Iz lesenih kolesčkov od sukanca so izdelovali brčke ali vrtavke. Leseni kolesček so odrezali in vanj vtaknili zob od grabelj. Vrtavko so zavrteli in jo poganjali, da se je čim dlje vrtela.

Igrače so izdelovali tudi spretni očetje in strici, večinoma iz lesa. Tako so nastali leseni vozički, hiške iz lesa (kot ptičje krmilnice), mlinčki, hodulje, lesene kište (zaboji) za shranjevanje drobnih igrač, gugalnice, ki so jih sestavili iz širših plohov (desk), kos letvice

so uporabili za volan in vozili avto tako, da so z njim v roki tekali naokrog...

Igrali so tudi namizni tenis, ki so si ga izdelali sami iz lesa.

Pesmice in šaljivke

Zanimive so bile izštevank in šaljivke, ki jih v veliki meri nismo poznali. Ugotovili smo, da so nekatere napisane v več različicah, odvisno od zaselka, kjer je kdo živel.

Smo fantje mladi, če zmanjka vojakov, pa pojdemo mi.

Puško za ramo, sabljo za pas, tri kamenčke v žep, pa gremo skoz vas. (Eva)

Ana Vana tuta va, giri šeri genov a. Tife tafe tife ton tista baba naj gre ven. (Elizabeta)

Ančka Bančka pomarančka, v prvi klopici sedi in napiše črko I. Gori, doli, naokoli, Pika, vejča, ven greš tudi ti. (Zoja Izabela)

Din don, šor padron, Kje si bil? – Pri teti v Šempetri. Kaj ti je dala? – Golo pešče. Kam si je ložu? – Pod ognišče. Ki je ognišče? – Vodka vzela. Ki je vodka? – Volk spil. Ki je volk? – Koza snela. Ki je koza? – V grm šla. Ki je grm? – Ga je koza snela. (Gabrijel)

Ki si biu? – Pr teti u Šompetri. Kaj ti je dala? – Golo pešče. Ki je tisto pešče? – Pod ogniščem. Ki je tisto ognišče? – Ga je uzela wodka. Ki je tista wodka? – So ju spili volki. Ki so tistve volki? – Ubila jih je sekirca. Ki je tista sekirca? – Je pala u mejcu. Ki je tista mejca? – Popikali so ju tički. Ki s tistve tički? – V grm so zletjli. Ki je tisti grm? – Pogorov je. Ki je tisti pepjl? – Vjtr ga je uzou. Ki j tisti vjtr? – Po Stari Gori lopotou, usu ret si je omokolou. Po Stari Gori teku, usu ret si je opeku. (Liam)

Dirraj dirraj konja, v Kranja po kostanja, ▶

▶ v Loko po moko,
v Tržič pa po mesič.
(Maksimilian)

Rije rije raje,
Martinček v šolcu paje.
Martinček v šolcu zamudi,
po ritki jih dobi.
(Sara)

4 pod 4 čaka 4,
4 ne pride, 4 gre in 4 ostane.
Kaj je?
(Matej)

Ivo kukuk,
je zgubu klobuk,
je skoču čez grapu,
je zgubu še kapu.
(Matija)

Am, bam, pet podgan,
štiri miši, uh me piši,
vija, vaja ven.
(Luka)

Iz raziskanega in vidnega smo prišli do ugotovitve, da moramo kljub drugačnemu načinu življenja deloma slediti tudi svojim instinktom in naravi, ki zapolnjuje pomembno dimenzijo našega življenja. Opirati se moramo na lastno domišljijo, na lastne ideje in tako prispevati k lastni osebnostni rasti skozi življenje in čas. Igra je eden tistih dejavnikov v življenju, ki človeka uči, mu nudi sprostitvev in zabavo, ne glede na njegovo starost, časovno obdobje in kraj, kjer živi. Ne smemo dovoliti prehitrega vstopanja otrok v svet odraslih, ampak pripisovati čim večjo pomembnost obdobju otroštva, saj se le tako otrok pravilno razvije, spozna sebe in svojo okolico.

Čas in dimenzija trendov sta pomembna dejavnika na veliko področjih našega življenja, vendar raziskovalci menimo, da je ohranjanje kulturne dediščine pomemben dejavnik, h kateremu bi se morali nagibati, doma, v vrtcu in v šoli.

▣ Raziskovali smo: Nina Abram, Eva Drozg, Žan Furlan, Gabrijel Gregorič, Matej Koron, Liam Marc Baša, Zoja Izabela Marc, Maksimilian Martelanc, Matija Melinc, Elizabeta Šajina, Luka Škrlec, Sara Zorn, Nika Žižmond in mentorica mag. Katarina Tischer Gregorič

Utrpi dogajanja v skupini Žirafe – v vrtcu Zvezdica na Vogrskem

V vrtcu na Vogrskem smo v skupini Žirafe spomladi pričeli spoznavati življenje metuljev in gosenic.

Najprej smo skupaj prebrali pravljico o Zelo lačni gosenici (Eric Carle), ki nam je bila tako všeč, da smo jo mogli prebrati še in še. Ampak ta pravljica je bila zgolj uvod v spoznavanje metuljev in gosenic.

Spoznali smo, da se mora gosenica najprej zabubiti ter da šele potem postane metulj. S tempera barvami smo ustvarjali prav posebne čarobne slike metuljev s pisanimi krili. Iz najlonk, maklena, akrilnih barv in vrvic smo naredili prav posebne mavrične gosenice in vsako posebej poimenovali. Tako so nastale gosenice z imeni: Rozika, Plavček, Gaja, Rok, Bonča...

Ker pa so to mavrične gosenice, smo spoznali tudi mavrico. Kaj vse smo o mavrici povedali:

»Da sveti mavrica, da so barve!« (Noel)
»Pada dež, da postane mavrica!« (Dean)
»Da pada dež in sije sonce in rata mavrica!« (Tomas)

»So barve na mavrici!« (Blaž)

» Ko pada dež in rata mavrica in pole ratajo še barve!« (Aleš)

Nato smo si narisali svojo mavrico in si z njo okrasili steno v igralnici.

Ko smo imeli vso sobo okrašeno s pisanimi čarobnimi metulji, z mavričnimi gosenicami ter s pisano, samo našo mavrico, smo prišli na idejo, da bi skupaj napisali pravljico o mavrici, gosenici in metulju. Skupaj smo se usedli, močno razmišljali in s pomočjo ene od naših mavričnih gosenic začeli pripovedovati zgodbo, ki sva jo Mojca in Špela sproti zapisovali. Nato sva te stavke, ki sva jih zbrali, združili v celoto, malo olepšali in natipkali.

Otroci pa so ugotovili, da so v knjigah tudi

ilustracije in dogovorili smo se, da bomo tudi te narisali mi sami. Pri Žirafah smo torej v tem času bili pravi mali pisatelji in ilustratorji čisto prave pravljice, ki bo samo naša.

Manjkal nam je samo še naslov pravljice in skupaj z otroki smo se odločili, da pravljici damo ime: »Rosa dobi mavrična krila«. Kako lepa pravljica je nastala! Prav posebna in samo naša pravljica o gosenici z imenom Rosa, ki se je spremenila v metulja ter o njenem prijatelju metuljčku Cekinčku, s katerim sta skupaj odšla iskat začetek pravljice. Tam pa sta našla prav poseben zaklad, ki je Rosi pričaral mavrična krila.

Morda vam jo bomo nekoč povedali in verjamemo, da vam bo zelo všeč!

▣ Vzgojiteljica Mojca Velikajne in pom. vzgojiteljice Špela Pesek Vidovič
Foto: Katarina Tischer Gregorič

Kulturni dan v tujini

V mesecu maju smo četrtošolci iz OŠ Šempeter in POŠ Vogrsko v okviru kulturnih dni obiskali grad v Gorici v Italiji. Podrobno smo si ogledali notranjost, spoznali del načina življenja v preteklosti in ga primerjali s sedanjostjo.

▣ Tekst in foto: Andrejka Rijavec

OVE in URE natečaj: uporabna vrednost odpadkov

GOLEA – Goriška Lokalna Energetska Agencija je tudi v letošnjem šolskem letu razpisala OVE in URE natečaj, ki ga organizira v okviru projekta Obnovljivi viri energije v primorskih občinah, sofinancirana iz sredstev Švicarskega prispevka.

Na natečaj smo se prijavi tudi učenci 2. in 3. razreda POŠ Vogrsko. Tema letošnjega natečaja je bila Uporabna vrednost odpadkov, izdelati pa smo morali nekaj uporabnega iz odpadnega materiala. Po podanih idejah, argumentih za in proti ter zbrani odpadni embalaži smo se odločili, da izdelamo kuhinjo: omaro, hladilnik, štedilnik, pomivalno korito in mikrovalovno pečico. Ker pa v vsako kuhinjo sodi tudi posoda in jedilni pribor, smo jo opremili tako, kot mora biti. Zakaj kuhinja?

Igrače so namenjene razvedrilu in zabavi, vendar imajo v otrokovem življenju pomembno vlogo. Z njimi si ustvarja domišljijski svet, pri nekaterih pa najde zavetje.

Igrače se skozi stoletja spreminjajo. V srednjem veku so bile priljubljene vrtavke in ropotulje. Igrače so lahko kupovale le bogatejše družine. Zdajšnji otroci imajo obilico igrač. Trgovine ponujajo industrijsko izdelane igrače iz plastike, vendar pa so izdelane tudi preprostejše igrače iz lesa ali blaga.

Igra in igrače so stare toliko kot človeštvo. Otrok dela, ko se igra, in se igra, ko dela. V glavni igralni dobi je otrok v igranju nenasiten, igra je zanj to, kar je za ribo voda. V igro zatopljen otrok presliši celo opomin lastnega želodčka. Želja po igri ostane živa tudi v vsakem normalnem odraslem človeku. Igra je za vsa višje razvita bitja, za človeka pa sploh nekaj nujno potrebnega.

Nekaj igrač imajo tudi otroci v šoli. Vendar je igrač malo, otrok pa veliko. Včasih jim uspe dogovor, kdo se bo s čim zdaj igral, včasih jim ta dogovor ne uspe.

Velikokrat se otroci igrajo družino: jaz bom mama, ti boš tata, ti boš otrok, določijo tudi tistega, ki bo hišni ljubljencek, pa naj si bo

to kužek, muca ali papagaj. Vzorec od doma prenašajo v igro. In da bo prostor čim bolj podoben domačemu, mora biti tudi tako opremljen. Vsi imamo doma kuhinjo, od koder prihaja najiminitnejša posoda s priborom, pečejo se najbolj slastne pite, narastki in krompirček. Vemo pa, da takšna kuhinja stane veliko denarja. In tudi otroška kuhinja ni prav poceni.

Zato smo se odločili, da si izdelamo čisto pravo kuhinjo iz odpadnega materiala, da bo naša igra še bolj pristna.

Kuhinjo smo predstavili na OVE in URE dnevu, ki je bil na Trgu Ivana Roba v Šempetru v torek, 10. junija. Skupaj smo se razveselili nagrade: kulturni program, slastna malica, še slastnejši sladoleđ, za piko na i pa še ekskurzija v e-Hišo, novogoriško hišo eksperimentov.

□ Katarina Tischer Gregorič
Foto: Suzana Koncut

Na POŠ Bukovica spoznavali in predstavili Latvijo

Tudi v letošnjem šolskem letu je na naši šoli potekal projekt Evropska vas, v okviru katerega osnovnošolci spoznavajo države Evropske unije. Letos nam je bila dodeljena država Latvija, ki je bila za nas precej ali povsem neznana. Zato smo najprej porabili malo več časa, da smo Latvijo »našli« na zemljevidu, proučili njene sosede, osnovne značilnosti, nato pa smo pozornost usmerili v geografske značilnosti, znamenitosti in zanimivosti, kulinariko...

9. maja 2014 je bila v Novi Gorici zaključna prireditev projekta, ki obiskovalcem omogoči v kratkem času na majhnem prostoru

spoznati Evropo. POŠ Bukovica so zastopali štirje petošolci - **Ana, Nika, Nejc in Luka**, ki so z navdušenjem uspešno predstavili državo na stojnici.

“Spoznal sem veliko o Latviji. Pripravljal sem se tako, da sem iskal po internetu, tudi v šoli smo veliko delali. V projektu bi z veseljem še sodeloval in rad bi še šel na zaključno prireditev. Bilo je zelo lepo in zanimivo med drugimi ljudmi.” (Luka Jarc)

“Bilo je super. O Latviji smo si morali veliko

zapomnit, da smo jo lahko predstavili drugim. Hodili smo tudi po drugih stojnicah in veliko spoznali o vseh državah Evropske unije.” (Ana Ledinek Lozej)

□ Tekst in foto: Nadja Bagon,
šolski koordinator v projektu EV

Gradimo prijateljstvo z vrstniki iz Štarancana

Učenci 4. razreda Osnovne šole iz Renč in Bukovice smo se v torek, 13. maja, prvič letos srečali z vrstniki iz Štarancana pri njih, v Italiji. Tam smo se skupaj peljali z ladjico iz Gradeža na krajši izlet do otoka v Gradeški laguni, kjer smo skupaj pomalicali in se igrali.

Dober teden kasneje, 22. maja, pa so učenci iz Štarancana obisk vrnili. Sprejeli smo jih učenci 4. in 5. razredov iz Renč in Bukovice, skupaj s strokovni mi delavci šole, v večnamenskem prostoru. Najprej je goste pozdravil ravnatelj Bogomir Furlan, nato še učenki 4. razreda Manca in Klara, ki sta jih pozdravili v italijanskem jeziku. Vsi učenci smo gostom nato zapeli pesmi Zemlja praznuje, Za okolje je najbolje in Ekosvet, ob petju pesmi Racollta diferenziata v italijanščini pa so se nam pridružili tudi gostje. Pozdravili so nas tudi predstavniki z obeh občin. Nastop in sprejem smo zaključili s solo točko učenke Neli.

Nato smo skupaj pomalicali. Bilo nas je veliko, zato smo se v šolski jedilnici gnetli kot mravlje v mravljišču.

Po malici smo se razdelili v skupine, ki so ta dan izvajale številne delavnice. V vseh delavnicah smo učenci spoznavali zelišča in njihovo uporabo, saj imamo letos ob šoli na novo urejen zeliščni vrt, ki ga radi obiskujemo, obdelujemo in spoznavamo različna zelišča.

V različnih delavnicah na šoli in po kraju smo

šli smo v zeliščni vrt. Tam smo dobili list, na katerem so bile napisane rastline. Rastline smo morali poiskati, jih nabrati in potem v večnamenskem prostoru naredili plakat o teh zeliščih. Najprej smo nabrane rastline zalepili na papir, pobrskali po knjigah in poiskali podatke o njih. Na plakatu smo jih potem opisali, napisali ime rastline, kako in zakaj jih uporabljamo, kdaj jih nabiramo....

Jaz sem bila v delavnici na domu pri krajanu Renč, Florjanu Sivcu, ker imajo tam krušno peč. Gospod Florjan nam je najprej povedal, kako se speče kruh z zelišči. Pokazal nam je, kje imajo peč, ogledal smo si pravo krušno peč. Ko je bil kruh pečen, smo ga želeli takoj poskusiti, a je bil prevroč in smo morali počakati. S pomočjo učiteljic smo delali zeliščni

pojne vonjave. Tam smo spoznali zelišča, ki smo jih lahko tudi povohali. Nato smo v zeliščnem vrtu pleli plevel. Učiteljica nam je razdelila rokavice in orodje (motike). Spoznali smo nekaj novih rastlin. Nato pa smo začeli z delom. Izpolnjevali smo tudi delovne liste. Ko smo z delom končali, smo odšli na igrišče.

Moja skupina je morala pripraviti zeliščno frotljo. Pekli smo jo v Arčonih. Po žgočem soncu smo se peš odpravili proti Arčonom. Sprejel nas je gospod Franko Arčon, ki je ravnatelj na ta dan imel tudi rojstni dan. Slavljencu smo zapeli vse najboljše v treh jezikih, in sicer v: angleščini, slovenščini in italijanščini. On je bil zelo vesel. Spoznali smo tri zelišča. Ta zelišča so bila: melisa (srčno zelje), koromač in beli vratič (madrjanco). Dišala so lepo, a surova niso imela prav dobrega okusa. V dveh skupinah smo nato naredili testo in zrezali zelišča. Medtem ko smo pripravljali frotljo, smo se zelo zabavali. Vsi smo komaj čakali, da bo pečena in jo bomo poskusili. Ker jo imam zelo rad, so se mi kar cedile sline. Končno je bila frotlja pečena. Učiteljica jo je razrezala in vsakemu dala en kos. Prijel sem ga in ga ponesel k ustom. Ugriznil sem v frotljo. Njami! Bila je odlična. Pojedel sem je kar šest kosov. Ob božanski frotlji smo pili osvežilni napitek iz melise in ko smo se vsi v skupini najedli, smo zapustili prijazne domačine in se vrnili v šolo. Nekaj frotlje smo prinesli s seboj, da bi tudi drugi poskusili, kako uspešno smo opravili nalogo. Bilo mi je lepo, tudi otroke iz Štarancana smo spraševali, če jim je frotlja všeč. Naučila sem se nekaj novega, zdaj znam speči frotljo. Vsem ostalim v razredu smo pripovedovali kako nam je šlo.

Jaz sem bila v skupini, kjer smo pekli pehtran – potico iz pehtrana. Najprej smo odšli na zeliščni vrt, kjer smo nabrali pehtran. V učilnici gospodinjstva nas je že čakalo pripravljeno testo obloženo s skuto. Prinešenemu pehtranu smo odstranili peclje, liste narezali na

pekli fratlje, zeliščni kruh, naredili zeliščne namaze, pehtranke, pripravljali napitke, čaje, izdelovali začimbnice iz gline, raziskovali zelišča, urejali zeliščni vrt, likovno in glasbeno ustvarjali. V vsaki skupini je bilo pol otrok iz Slovenije, pol iz Italije.

Na kratko bomo zapisali, kaj smo ta dan počeli:

Skupina, v kateri sem bila jaz, se je naučila pesmi Jaz pa grem na zeleno travco, izdelali pa smo tudi različne rože iz kartona: marjetice, vijolice, in spominčice. Ko so bile rožice izdelane, smo še zaplesali. Plesali smo s Štarancanci in se dobro zabavali in ujeli.

Jaz sem bil v drugi skupini. Z učiteljico smo

namaz in namaz iz orehov. Zeliščni namaz smo naredili tako, da smo najprej nasekljali čebulo, peteršilj in drobnjak na drobno, nato pa smo dodali skuto, malo posoli in popoprili. Drugi namaz pa smo naredili tako, da smo orehe nasekljali na drobne koščke, dodali smo skuto, vaniljin sladkor in malo medu. Vse sestavine smo skupaj premešali, nato pa namazali na zeliščni kruh in ga poskusili. Bilo je odlično! Ko jaz vidim namaze v trgovini, nikdar ne bi pomislil, da ga lahko narediš tudi sam. Skrivnost je v tem, da je tisti, ki ga narediš sam, še boljši.

Mi smo si odšli ogledovat zeliščni vrt, v katerem so že vse rastline cvetele in spuščale

Potujoča knjižnica v Bukovici

manjše koščke in jih oprali. Osušene smo položili na skuto. S pomočjo učiteljice smo testo zavili, položili v pekač, preluknjali z vilicami in namazali s stepenim jajcem. Ko smo vse to opravili, smo ga dali v že ogreto pečico peči. V času pečenja smo obiskali druge skupine in pogledali, s čim se ukvarjajo. Ko je bila potica spečena, smo jo narezali in poizkusili, ter jo ponudili tudi vsem ostalim udeležencem srečanja. Odlično nam je uspela.

Bila sem v skupini, ki je pripravljala zeliščne napitke in čaje. Najprej smo s pomočjo gospe Dobrile spoznavali zelišča nabrana na našem zeliščnem vrtu. Poimenovali smo jih v slovenskem jeziku in italijanskem jeziku. Prijeli smo jih v roke, pomencali in povonjali. Nato smo si razdelili delo. Jaz sem bila v skupini, ki je pripravila melisin napitek, nekateri so pripravljali čaj iz svežih zelišč, drugi pa iz že posušenih zelišč in cvetov. Vse napitke smo najprej poskusili v naši skupini, nato pa smo z njimi postregli še vse ostale udeležence tega naravoslovnega dne.

Naša skupina je slikala z voščenkami različna zelišča z našega vrta v vnaprej pripravljene podlage. Med slikanjem smo se med seboj spoznavali in tudi zabavali. Veliko smo se smejali. Ko smo zaključili s tem, smo vsi skupaj pripravili večjo sliko s katero smo okrasili prireditveni prostor. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Ko smo z delom v skupinah zaključili, smo se odpravili na nogometno igrišče, kjer smo lahko poskusili dobrote, ki so jih iz zelišč spekli učenci v drugih skupinah. Poskusili smo lahko tudi zeliščne napitke in se vsi skupaj igrali nogomet, košarko, vrteli hula hop, skakali čez kolebnico in si podajali žvižgača. Po pokušini smo se skupaj fotografirali.

Z učenci iz Štarancana smo postali veliki prijatelji. Čeprav so oni zmagali na nogometni tekmi, ki smo jo odigrali z njimi, se niso niti malo bahali, le ponosni so bili na to.

Meni je bil ta obisk zelo všeč. Bilo je zelo lepo, saj so bili tudi otroci iz Štarancana zelo prijazni. Tudi če nismo znali njihovega jezika, smo se pogovarjali v angleščini.

Imela sem se lepo, saj sem spoznala nove prijatelje in na koncu smo jim podarili sove, ki smo jih izdelali pri pouku, učiteljem pa vazice z zelišči in nageljčke.

Po pokušini nastalih dobrot in ogledu naših umetnij smo se poslovili od otrok iz Štarancana.

Upam, da se bomo še kdaj srečali, videli. Dobili smo nove prijatelje in se veliko naučili o zeliščih.

▢ Učenci 4. in 5. razreda OŠ iz Renč in Bukovice pod mentorstvom razredničark Adrijane, Bojane in Nlves

Bukovico potujoča knjižnica Goriške knjižnice Franceta Bevka Nova Gorica obiskuje enkrat mesečno izjemoma v poletnih mesecih.

Krajani obisk »knjižnice na kolesih« lepo pozdravljajo in jo radi obiskujejo. Potujoča knjižnica se v Bukovici ustavi na dveh lokacijah, pred podružnično osnovno šolo in na parkirišču pred dvorano Zorana Mušiča. Čas postanka na obeh postajališčih skupaj je 105 minut. V tem času nas obišče 37 učencev in 6 odraslih. Učencem in odraslim je na potujoči knjižnici ob vsakem obisku na razpolago 6000 enot gradiva, izbirajo pa lahko med knjižnim kot tudi neknjižnim gradivom (CD-ji z glasbo in pravljičami, DVD-ji z risankami, filmi in poučno vsebino). Želena gradivo, ki ga nimamo na avtobusu lahko dostavimo ob naslednjem obisku. Učenci ob obisku potujoče knjižnice rešujejo tudi knjižno uganko meseca.

Tudi midva »potujočnika« z veseljem obiskuje bralce v Bukovici in jim svetujeva pri izbiri gradiva

▢ Emanuela Blažko
Foto: Bogo Rusjan

Potujoča knjižnica na Vogrskem

Vsak zadnji torek v mesecu se okrog 10.30 proti šoli in vrtcu na Vogrskem sliši hrupen zvok. Le kaj je to? Kaj hrumi po cesti?

Seveda, potujoča knjižnica prihaja! Bibliobus, v katerem se skupaj s knjižničarjema prevažata okoli 6000 knjižničnih gradiv, razveseli vse prebivalce naše hiše: najmlajše Bibe, malo večje Žirafe, še starejše Pikapolonice, po pouku pa tudi vse šolarje. V knjižnici prelistamo zanimive, tanke in debele knjige, povprašamo o novostih na knjižnih policah, pokukamo v kotiček z risankami ter si kakšno izposodimo za deževne dni. Včasih v knjižnici preberemo tudi pravljičico. Potem pa si otroci iz vrtca izposodijo skupne knjige za v knjižne kotičke v vrtcu, šolarji pa si knjige izposodijo za branje doma. Kadar pa iščemo kakšno posebno knjigo, ki je naše oko na polici ne uzre, nam na pomoč

priskoči knjižničarka Emanuela. Otroku potrebuje pravljičice: ljudske, ker prinašajo v današnji hitri svet vrednote, ki so se kalile stoletja in stoletja; sodobne, ker otrokom prinašajo probleme današnjega časa in reševanje teh problemov.

Branje otrokom tke med otrokom in starši nevidne vezi, ki jih nič ne more pretrgati, saj brati pomeni imeti otroka rad. Čas je tisto največ, kar sebi in otroku lahko v današnjem hitrem, stresov polnem življenju podarimo.

▢ mag. Katarina Tischer Gregorič

KRATEK PREGLED NAZAJ

Pet nepozabnih let je prizorišče pri Kulturnem domu v Bukowci gostilo ogromno domačih in tujih izvajalcev, ki so poletja v naši občini popestrili z raznoraznimi dogodki. V društvu Mladi Renče – Vogrsko smo se trudili, da je bil naš festival vsesplošen in bi vsak občan lahko našel nekaj zase – z združitvijo športa, zabave in kulture mislimo, da nam je to tudi uspelo.

NOVA LOKACIJE – NOVE MOŽNOSTI

Že lani smo izvedeli, da se bomo v kratkem primorani posloviti od prizorišča v Bukowci. S pomočjo občine Renče – Vogrsko smo nov dom našli v Volčji Dragi, v neposredni bližini jezera ob Martexu. Čeprav vemo, da nam bo omenjena selitev vzela veliko prostega časa in sredstev se le-te veselimo, saj nam bo novo prizorišče omogočilo izpolnitev nekaterih idej in želja, ki jih v prejšnjih letih zaradi omejenega prostora nismo uspeli izvesti. Jezero samo po sebi ponuja nove možnosti, zato bomo v primeru, da je dovolj čisto, skušali pripraviti razne športne aktivnosti na/ob njem; z mislijo, da je varnost na prvem mestu.

PROGRAM 2014

Kot vsako leto tudi tokrat pripravljamo

Rock šok (8.8.) – našo najprepoznavnejšo zabavo. Večer bodo popestrili primorski skupini **Zmelkoov** in **Ana Pupedan**, poskrbeli pa bomo tudi za primerno animacijo večera. Po enoletnem premoru se bomo zazibali v ritmihi elektronske glasbe (15.8.) z ustvarjalci, ki so prepoznani po celotnem Balkanu: k nam prihaja Marko Miličević (Beograd), bolj znan kot **Gramophonedzie** ter ljubljanski DJ **Mike Vale**. Poleg teh dveh dogodkov bomo pripravili še obilico drugih: *razne okrogle mize, živa glasba, šport, kultura,...*

VABLJENI...

Torej tudi letos lahko pričakujete poletje polno presenečenj in zabave. Težav, ki pestijo našo čudovito deželo s Poletjem v Bukowci vsekakor ne bomo rešili, lahko pa Vam pomagamo, da jih vsaj za dva tedna (kolikor je mogoče) odmisлите.

Hkrati bi se radi zahvalili vsem, ki nam tako ali drugače pomagata pri organizaciji festivala. Kljub temu, da je naša občina relativno majhna imamo veliko podpornikov in prijateljev – brez Vas si Poletja v Bukowci ne moremo in ne želimo predstavljati.

Vabljeni!

□ Društvo Mladi Renče – Vogrsko

VABLJENI

mladi
RENČE-VOGRSKO

Škulja, škuljanje, škuljada

Stara družabna igra, iztrgana pozabi, navdušuje tudi širom Slovenije .

OHRANJANJE DEDIŠČINE NAŠIH KRAJEV.

Športno društvo Škulja se je registriralo pred osmimi leti, leta 2006, z namenom obuditi in ponovno popularizirati staro, skoraj pozabljeno igro škuljanje. Tradicija škuljanja se razlikuje iz kraja v kraj glede na uporabljen material. Škulja je lahko narejena iz kamna, lesa ali gline - opeke. Pravila igre, škuljo čimbolj približati balinčku, pa ostajajo enaka.

ŠPORT, REKREACIJA, TEKMOVANJA.

Nogomet je šport. Nogomet so tekmovalca. Nogomet je rekreacija. In škuljanje je šport. Škuljanje so tekmovalca. ŠD Škulja čez leto organizira in izpelje doma več kot 10 tekmovaj, posamezne tekme se lahko udeležijo tudi čez sto igralcev iz Slovenije, Hrvaške in Italije. Tudi člani ŠD Škulja se udeležujejo tekmovanj po Sloveniji, Hrvaški in Italiji. In

dosegajo zavidljivo dobre rezultate. Škuljanje je tudi rekreacija, čez sto članov društva v skladu s svojimi zmožnostmi skozi igro skrbi za psihofizično kondicijo. Škuljanje je tudi druženje, skrb za urejenost igrišč, je sprostitve, brez velikih stroškov za igralni material in opremo, kar je v današnjem času tudi pomembno dejstvo.

PREPOZNAVANJE KRAJA, OBČINE, ZAMETKI RAZVOJA TURIZMA V OBČINI.

Vsako leto se vračajo, v vedno večjem številu, domači igralci, igralci iz sosednjih občin, z Gorenjske, Štajerske, Koroške, Itali-

je in Hrvaške. Ime škulja je bilo pred desetimi leti poznano le redkim . Kaj pa danes? Srečanja upokojencev, invalidov, veteranov, učencev, različna družabna srečanja in družinska praznovanja, ... škuljada se igra povsod. V občini Miren -Kostanjevica so letos registrirali društvo Škulja Kagho, v Brezovici pri Ljubljani so registrirali društvo Škulja -Barje, Turistično društvo Lajše pri Šoštanju je letos izvedlo prvo škuljado, temovanja tečejo v različnih kraških vaseh ob krajevnih praznikih. Vsa ta društva ohranjajo prvobitno igro z naravnimi materiali.

Ker pa gre razvoj na vseh področjih naprej, se razvija tudi ta igra in vsepogosteje poleg naravnih materialov igralci igrajo tudi s posebej obdelanimi aluminijastimi škuljami. V zimskem času, ko je igranje v naravi težje, pa člani trenirajo v telovadnicah z gumi ploščki .

Športno društvo Škulja je sestavljeno iz več sekcij : Vogrsko, Arčoni, Goletarji, Kurnik. Pod okriljem društva člani skrbijo, urejajo in posodablajo igralne površine in organizirajo tekmovanja. Vadijo pa na treh urejenih in osvetljenih igriščih: pod viaduktom Vogrsko, v Arčonih in v Bukovici, v zimskem času pa v šolskih telovadnicah in na kotalkališču.

ŠD Škulja aktivno sodeluje z Istarskim pljočkarskim savezom (Hrvaška) v katerega je vključeno 26 društev in organizirajo preko 30 turnirjev letno ter s Prstometno organizacijo Slovenije, s katero ŠD Škulja organizira tekme za Pokal Slovenije . Člani društva pa so se v tem letu udeležili tekmovanj dvojek v Savudriji, ekipnega tekmovanja v Umagu, v Mokricah pri Zagrebu ter turnirjev v Brezovici in Šoštanju.

V prvi polovici leta 2014 je ŠD Škulja organizirala: v januarju Pokal Slovenije v prstometu na kotalkališču v Renčah, v aprilu 8. občinsko prvenstvo na Dvorcu

Vogrsko ob občinskem prazniku, maja prvo nočno tekmo dvojic v Arčonih ob otvoritvi novega objekta na igrišču, konec maja pa tekmo enojk pod viaduktom Vogrsko. Ob krajevnem prazniku Vogrsko, 14. junija 2014 pa 11. Vogrsko škuljado trojk s kamnom z mednarodno udeležbo. Člani društva se zahvaljujejo godbenikom Pihalnega orkestra

Vogrsko, aktivu podeželskih žena Vogrsko in vsem harmonikašem za njihov doprinos k slavnostnemu zaključku tekmovanja in za sodelovanje pri izvedbi prireditve.

Rezultate posameznih tekmovanj, fotogalerijo in druge zanimivosti pa najdete na spletni strani <http://www.skulja.si/>.

□ Nives Hvalica

7. Odprto prvenstvo Bežigrada v skokih na veliki prožni ponjavi

Prišel je zadnji maj in z njim tudi zadnja tekma v letošnji naporni tekmovalni sezoni. Tekmovanja na veliki prožni ponjavi postajajo vedno bolj zanimiva za tekmovalce.

Udeležencev je na tekmah vedno več, skoki so izvedeni lepo in visoko. Nekateri tekmovalci imajo v tej disciplini lepo prihodnost. V Ljubljano smo se odpravili, tako rečeno, vsak po svoje, z avtomobili seveda. Razlog je bil dve tekmi na isti dan in različni udeleženci na tekmah. Skupno druženje na avtobusu bomo prihranili za prvo jesensko tekmo. Ta tekma šteje za pokal Slovenije in je druga izmed treh.

V kategoriji mlajših dečkov je **Žiga Petarin** osvojil prvo mesto, **Jani Slejko** tretje, **Peter Saksida** in **Nace Pavlica** pa sta si delila peto mesto. Dečki so v kategoriji ekip osvojili prvo mesto s prvo ekipo in drugo mesto z drugo ekipo. V kategoriji mlajših deklic je **Lea Vidič** osvojila drugo, **Petra Arčon** tretje in **Nika Mozetič** četrto mesto. Deklice so v kategoriji ekip zmagale. Med starejšimi deklicami je **Meta Pregelj** osvojila tretje mesto, **Ana Petje Medved** pa četrto. Deklice so tudi v tej kategoriji slavile zmago. Starejši dečki so kot vedno ekipno zmagali. Med posamezniki pa se je najbolj izkazal **Tim Mozetič** s prvim mestom. **Miha Pregelj** je bil drugi, **David Peras** četrti, **Žan Zorn** peti in **Anej**

Špacapan šesti. V kategoriji mladincev je **Jan Ferjančič** zmagal, v kategoriji članov pa je **Blaž Kljanc** osvojil drugo mesto.

Več na: <http://www.sd-partizan-rence.si/>

□ Foto: Boris Pregelj
Foto: Boris Pregelj

Državno prvenstvo v športni gimnastiki

V soboto 17. maja se je v Renčah odvijalo državno prvenstvo v športni gimnastiki. Tekmovalo je kar 324 gimnastičarjev iz različnih gimnastičnih društev širom Slovenije.

Med seboj so se pomerili v štirih disciplinah. Dekleta so tekmovala na preskoku, parterju, visoki oz. nizki gredi ter dvovišinski bradlji. Fantje pa so svoja znanja pokazali na parterju, preskoku, moški bradlji in drugu. Najprej gredo čestitke cicanom, ki so dosegli ekipno 2. mesto ter mlajšim deklicam, ki so se prav tako uvrstile na zmagovalni oder, osvojile so namreč skupno 3. mesto. Na 3. mestu so se jim ekipno pridružili tudi mlajši dečki. Najzaslužnejše pohvale pa grdo našim starejšim dečkom, ki so ekipno premagali celotno konkurenco. **David Peras** je zasedel odlično drugo mesto in le za 0,20 točke zgrešil najvišjo stopničko. **Žan Zorn** je

dosegel 3. mesto, njun uspeh pa je dopolnil še **Miha Pregelj** s 5. mestom. Med mladinkami se je **Ula Zorn** uvrstila na zelo dobro 5. mesto, ekipno pa so mladinke zasedle 3. mesto. Med mladinci je **Jan Ferjančič** osvojil 4. mesto, ekipno pa so se mladinci uvrstili na 2. mesto. Med člani velja omeniti tudi 6. mesto **Blaža Klinca**.

Tako kot pred dvema mesecema, je bilo tudi tokratno tekmovanje »gradbeno« obarvano. Glede na to, da gradbena dela v okolici osnovne šole intenzivno potekajo, sta bili tako organizacija kot tudi izvedba tekmovanja zelo oteženi in sta zahtevali veliko discipline in natančnega načrtovanja samega poteka. Kolegi iz KK Renče so nam spet priskočili na pomoč in nam ponudili del svojih prostorov, za kar se jim v imenu celotnega ŠD Partizan Renče iskreno zahvaljujemo. Zahvala gre tudi vsem ostalim, ki so kakorkoli pripomogli, da je tekmovanje potekalo nemoteno

in se tudi pravočasno ter uspešno zaključilo.

Tudi tokrat so se gimnastičarji ŠD Partizan Renče izkazali in dokazali, da se z veliko truda, dobre volje, pa tudi odrekanih zmore doseči rezultate, ki so vsem nam lahko v ponos. Nadejamo si, da bo tudi sezona 2014 – 15 zelo uspešna, saj poleg sedanjih odličnih gimnastičarjev prihajajo novi obrazi, ki bodo

njihove rezultate prav gotovo še dodatno nadgradili.

Vsem želimo prijetne počitnice, jeseni pa novim zmagam naproti.

Več na: <http://www.sd-partizan-rence.si/>

□ Martina Bizjak
Foto: Boris Pregelj

Tekmovanje za pokal Slovenije v Team Gym

TeamGym je gimnastična disciplina, ki se v Sloveniji šele počasi razvija in uveljavlja. Najlažje bi jo opisali kot moštveno tekmo v gimnastiki, kjer vsi tekmovalci nastopijo hkrati. Tekmuje 6 tekmovalcev (ekipa šteje 12 članov), ki morajo prikazati v programu dve vaji.

Prva je na akrobatski stezi, kjer mora posamezni tekmovalci izvesti povezano vsaj tri različne skoke v treh serijah. V drugi vaji pa skačejo tekmovalci z male prožne ponjave. V prvi seriji skočijo preko konja, v preostalih dveh pa skačejo brez konja. V programu morajo nastopiti sinhrono in ob glasbeni spremljavi.

Žal se tega zahtevnega tekmovanja udeležujejo samo naši člani

in pa člani športnega društva Sokol Bežigrad. V kategoriji nad 12 let je tako naša mešana ekipa osvojila 2 mesto. V kategoriji do 14 let, tudi mešana ekipa, pa prvo mesto.

Več na: <http://www.sd-partizan-rence.si/>

✎ Boris Pregelj
Foto: Boris Pregelj

Pokal Nemčije in primorski

Na tekmovanju za Pokal Nemčije, ki vsako leto poteka v Freiburgu, so se mladi renški kotalkarji ponovno izkazali. Vrnili so se s štirimi odličji, enim zlatim, dvema srebrnima in enim bronastim ter s kar nekaj obetavnimi rezultati.

Jessica Marka je med kadeti osvojila prvo mesto v kombinaciji in drugo mesto v prostem programu. V obveznih likih je bila na petem mestu.

Ana Turel je kot mlajša mladinka po četrtem mestu v obveznih likih, v prostem programu priplesala na tretje, kar je bilo dovolj, da je v kombinaciji stala na drugi stopnički.

Tudi ostali renški tekmovalci so pokazali, da se resno pripravljajo na avgustovsko Evropsko prvenstvo, ki bo v domačih Renčah.

Lana Pregelj je bila v kombinaciji na četrtem mestu, kar je bil seštevek osmega mesta iz prostega programa in štirinajstega mesta iz obveznih likov. Tekmovala je v skupini kadetov.

V isti kategoriji sta tekmovali še **Tamara Kerševan** v obveznih likih, kjer je zasedla dvaindvajseto mesto ter **Zoja Muhič** v prostem programu, z doseženim trinajstim mestom.

Med mlajšimi mladinci sta tekmovala še **Jan Kerševan**, ki je dosegel osmo mesto v obveznih likih, sedmo v prostem programu in skupno četrto v kombina-

ciji. **Aneja Klaut** pa je tekmovala samo v obveznih likih in bila osma.

Tekmovanje za Pokal Nemčije je bilo tako rekoč svetovno prvenstvo v malem, saj so se ga udeležili tekmovalci iz skoraj vseh svetovnih kotalkarskih velesil. Poleg vseh evropskih držav so sodelovali tekmovalci iz Kolumbije, Argentine, Brazilije, ZDA, Avstralije in Japonske.

Medalje je podeljevala slovenska reprezentantka, **Lucija Mlinarič**, ki se je prijaznemu povabilu evropske kotalkarske zveze z veseljem odzvala.

V nam bližji Novi Gorici pa sta se odvijali dve tekmovanji v organizaciji Kluba za umetnostno

tekmovanji

kotalkanje Nova Gorica Goriška vrtnica in memorial Sandre Jakin.

Na obeh tekmovanjih so sodelovali tudi renški kotalkarji in dosegli lepe rezultate.

Na tekmovanju **Goriška vrtnica** so odličja v obveznih likih osvojili: **Gal Briški Čoklc, Hana Berginc, Ivana Štrukelj, Lana Pregelj, Natan Muhič** zlato odličje, **Urška Furlani** in **Jessica Marka** srebrno odličje ter **Tamara Kerševan** bronasto odličje. V kratkih programih je bila najboljša **Ana Turel** s prvim mestom, **Ivana Štrukelj, Lana Pregelj** in **Natan Muhič** z drugim ter **Urška Furlani** s tretjim. V dolgih programih pa je bila na prvem

mestu **Jessica Marka**, na drugem **Tea Polanc Cipot, Lana Pregelj** in **Jan Kerševan**, na tretjem pa **Hana Berginc, Urška Furlani** in **Natan Muhič**.

Na **Memorialu Sandre Jakin** pa so naši mladi kotalkarji osvojili naslednja odličja: **Tea Polanc, Urška Furlani, Zoja Muhič** in **Natan Muhič** zlato odličje, **Tim Berginc, Jan Šuligoj** in **Ivana Štrukelj** srebrno ter **Lana Muhič** bronasto odličje.

Do julijskega državnega prvenstva, ki ga bo tudi letos organiziral KK Renče, čaka mlade športnike še veliko tekmovanj v Sloveniji, Italiji in na Hrvaškem.

MR

Mednarodni nogometni turnir z dobrodelno gesto

Nogometno Društvo Renče je v nedeljo, 11. maja, organiziralo mednarodni nogometni turnir mlajših selekcij U9, U11 in U13. Skupaj je bilo prijavljenih 18 ekip iz Slovenije ter dve ekipi iz Italije.

Turnir so otvorili mlajši dečki v kategoriji U9. Veliko število navijačev je male nogometaše, ki že začenjajo osvajati prve nogometne trike, spodbujalo na tribunah. Čeprav je bil zmagovalec le eden, ni bilo veliko razočaranj, ko so zapuščali nogometno igrišče, saj se tudi v dvobojih naučijo marsikaterih nogometnih vrlin, ki jim bodo tudi v prihodnje prišle prav in morda prinesle celo zmago na naslednjih turnirjih. Zmagovalci selekcije U9 je bila ekipa iz NK Vipava, drugo mesto je osvojila ekipa iz NK Nova Gorica, tretje NK Tolmin, četrto NK

Adria, peto NK Hit Gorica, šesto NK Renče.

Pri kategoriji U11 je opaziti, da fantje že obvladajo določene nogometne tehnike. Najboljše so se izkazali nogometaši iz Sovodenj iz sosednje Italije, takoj za njimi pa so se uvrstili nogometaši iz Renč. Tretje mesto je zasedla ekipa Vodice iz Šempasa. Navijači so z navdušenjem pozdravili drugo mesto Renških nogometašev, saj so s svojo borbenostjo dokazali, da sodijo med boljše ekipe na Goriškem.

V kategoriji U13 pa je bilo jasno, da nekateri fantje že dobro, lahko bi rekli kar mojstrsko, obvladajo nogometno igro. Večina že kar nekaj let trenira in so na dobri poti, da postanejo dobri, morda celo vrhunski nogometaši. V tej kategoriji sta se v razburljivem finalu, kjer so o zmagovalcu odločale enajstmetrovke pomerili ekipi iz Vipave in Tolmina. Na

koncu je slavila ekipa iz Tolmina, drugo mesto je dosegla ekipa NK Vipava, tretje pa nogometna ekipa iz Mengša.

Veterani ND Renče so poskrbeli, da je čez ves dan vse potekalo tako, kot je bilo predvideno. Tako na igrišču kot tudi ob igrišču je bilo vse pripravljeno in urejeno, kot se za pravi turnir spodobi. Gostoljubnost do tekmovalnih

ekip so pokazali tudi z okrepljenim po napornih tekmah.

Turnir pa ni bil le tekmovalno obarvan, ampak tudi dobrodelno. Organizatorji nogometnega turnirja so se odločili, da s prostovoljnimi prispevki vsi prisotni (igralci in gledalci) pomagajo malemu Reneju pri zbiranju sredstev za operacijo noge. Ob tem bi se radi zahvalili vsem, ki

Partizančkove počitnice

PARTIZANČKI BOMO:

ste s svojim prispevkom pripomogli, da bo mali Rene tudi z vašo pomočjo operiran.

Za konec pa še povabilo za vse tiste, ki jim je nogometna igra všeč in bi želeli pridobiti oz. nadgraditi svoja znanja, da se pridružijo ND Renče. V prihodnji sezoni jih čaka veliko tekmovanje, kjer se bodo pomerili s svojimi sovratniki in veseli bodo vseh novih

članov. Seveda so dobrodošle tudi članice.

V imenu organizatorjev se zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli pripomogli in pomagali pri pripravi dobrodelnega nogometnega turnirja ter prispevali svoj del, da je bil turnir izvrstno izpeljan.

▣ [Martina Bizjak](#)
Foto: [Matjaž Bizjak](#)

- Telovadili na gimnastičnih orodjih in poligonih (veliki in mali trampolin, različna plezala...)
- uživali v gibanju z zanimivimi drobnimi rekviziti (ritmični trak, žoge, kolebnice...)
- spoznavali in se igrali različne športne in družabne igre (hokej, nogomet, badminton, košarka, igre z vodo...)
- se preizkušali v likovnih in plesnih ustvarjalnih delavnicah, raziskovali manj znane kotičke Renč in iskali skriti zaklad
- jahali konje in se imeli zelo lepo
- cena enotedenskega programa znaša 65 evrov na osebo (ob prijavi vsaj 10 otrok na termin)
- pri vpisu dveh ali več otrok v družini je cena za drugega in vse naslednje otroke 55 evrov
- če se otrok prijavi v več kot en termin, znaša cena vsakega naslednjega termina 55 evrov
- nečlani društva morajo doplačati 20 evrov članarine.

V ceni je vključeno:

- 5-dnevno celodnevno varstvo ob delavnicah od 7.30 do 16. ure,
- dopoldanska malica, kosilo, popoldanska malica, pijača (ki je ves čas na razpolago),
- majica Partizančkovih počitnic,
- spominski CD,
- skupinska fotografija,
- diploma,
- medalja,
- priložnostna darila,
- jahanje konj.

VABLJENI

Oprema, ki naj jo ima otrok v nahrbtniku: rezervna oblačila, obvalovalnik za pohod, kopalke, brisača, klobuk in krema za sončenje. Za pester, ustvarjalne, zabavne, poučne in predvsem varne športne počitnice bo skrbela izkušena ekipa vaditeljev in trenerjev športne gimnastike pod vodstvom profesorice športne vzgoje.

Partizančkove počitnice pričnejo letos 30. junija in trajajo do 11. julija.

ŠD Partizan

Regijske športne igre upokojencev

Društvo upokojencev Renče je bilo organizator letošnjih 11. športne igre upokojencev severne Primorske. Dogajale so se že 4. in 7. junija, večina tekmovanj pa se je odvila v soboto, 14. junija, ko je bila v veliki Mušičevi dvorani v Bukovici tudi svečana razglasitev rezultatov.

Na igrah je bilo 414 udeležencev iz 21. društev upokojencev, od Bovca do Vipave. Pomerili so se v sedmih tekmovalnih panogah

– kegljanju, balinanju, pikadu, reševanju križank, šahu, streljanju z zračno puško in ribolovu. Raznolikost panog je zahtevala seveda kar precej organizacijske spretnosti, saj je bilo treba kegljati v Novi Gorici, streljati v Solkanu, šah, križanke in pikado so našli prostor v renški osnovni šoli, športni ribolov pa je vlekli ribe iz Vogrščka. Bolj kot sama tekmovalnost je za ta srečanja značilna družabnost, dobra volja in druženje pod geslom »Zdrav duh v zdravem telesu«, tako je bilo tudi na zaključni slovesnosti, ki so jo pozdravili: Zmaga Prošt – predsednica DU Renče, predsednik Pokrajinske zveze društev upoko-

jencev severne Primorske **Alojz Vitežnik** in župan pokroviteljske občine Renče – Vogrsko **Aleš Bucik** ter popestrili najmlajši člani Športnega društva Partizan Renče: **Aurora, Maša, Kaja, Žana, Marisa, Nika, Gaj, Maks, Domen, Žiga, Patrik, Martin in Miha** ter najmlajše članice Kotalcarskega kluba iz Renč: **Tina, Nikita, Manca, Ivana, Lia, Mia in Erin** in njihovi vaditelji. Nastopili sta tudi mladi violinistki **Veronika in Eni** iz razreda učiteljice **Eve Boehmove** iz zasebne šole Poučevanje glasbe iz Renč. Bilo je pristrčno in seniorji so z navdušenimi aplavzi pozdravljali juniorje.

Športne igre upokojencev se vedno odvijajo po pravilih športnih iger Zveze društev upokojencev Slovenije, kar med drugim pomeni, da so lahko moške ekipe tudi mešane, in da morajo za razvrstitev vedno sodelovati vsaj tri ekipe. In res je, poleg druženja daje tem srečanjem svoj čar tudi prijateljska tekma, pa čeprav po Coubertinovem načelu, da je najbolj pomembno sodelovati. Najboljše ekipe so dobile pokale, najboljši posamezniki so dobili medalje, po posebnem točkovnem sistemu pa so bila razglašena tudi tri najboljša društva – ta so dobila tudi največje in najlepše pokale...

In kako so se odrezali naši?

V skupnem seštevku vseh panog so bile Renče med 21. društvu osme, 19. je bila Bukovica – Volčja Draga in 21. Vogrsko. Boris Arčon iz Renč je bil tudi edini posamezni zmagovalec iz naše občine in sicer v reševa-

nju križank. V tej panogi je bila tretja Stazica Zorn in prav tako tretja njena ekipa. Renška ekipa v športnem ribolovu je bila druga, prav tako drugi je bil njen član Rastislav Pogelšek med ribiči posamezniki. V kegljanju je bila druga med ženskimi ekipa-

mi ekipa Vogrskega, druga med posameznicami v kegljanju je bila Livija Leban, tretja pa Ida Kolmanič.

Absolutni zmagovalec je bilo Društvo upokojencev Solkan, drugo je bilo Društvo upokojencev Vipava, tretje pa je bilo Dru-

štvo upokojencev Kanal.

Odrezali smo se tudi organizatorji – Društvo upokojencev Renče in cela vrsta prostovoljcev, na čelu s koordinatorjem športnih iger **Nurago Omerovičem**.

□ Edi Prošt

Foto: Matjaž Bizjak, Zmaga Prošt

smodin
začuti naravo

DAN ODPRTIH VRAT

Na Smodinovi kmetiji na Vogrskem nadaljujemo dejavnost, ki so jo opravljali že naši predniki od katerih črpamo navdih in izkušnje pri pridelavi jabolčk, breskev in grozdja. Ukvarjamo se z integriranim načinom pridelave, ki zagotavlja človeku prijazno kmetovanje z minimalnimi vplivi na okolje. Za zagotavljanje boljše kakovosti pridelkov smo v zadnjem času sadovnjake opremili z namakalnimi sistemom in protitočno zaščito. Različne vrste jabolčk hranimo v hladilnicah. Nakup jabolčk je možen vse od začetka obiranja do prodaje zalog v naši trgovini. Vedno bolj stremimo k zdravemu načinu življenja, zato smo se na naši kmetiji odločili predelati jabolčka, breskve in drugo sadje v naravne sokove, ki so prava popestritev naše ponudbe. Svojevrsten in poseben okus ima naš jabolčni sok, ki mu dodamo rdečo peso. Kakovost in varnost naših izdelkov sta povezana z notranjim nadzorom na temeljih HACCP sistema. Naš cilj je stisniti sadje v kozarec, kar pomeni, da delamo na tem, da v našem kozarcu okusimo svežino in naravo.

Z letošnjim letom želimo predstaviti našo kmetijo širši okolici. Tako vam bomo

13. septembra 2014

na dnevni odprtih vrat prikazali obiranje, skladiščenje, sortiranje, predelavo sadja v sokove in prodajo na domu. Za popestritev sobotnega dneva bo zaigrala skupina harmonikašev, za večerno zabavo pa narodnozabavni ansambel Spev. Pogostitev in ogled kmetije ter zabave je brezplačen. Dišalo bo tudi po odjoku, pivu in jabolčni piti. Omogočen bo nakup sadja in sokov po prijaznih cenah.

Kmetija Smodin
Vogrsko 131

VABLJENI

Objava reklamnih oglasov

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase

Cenik reklamnih sporočil:

2 strani	297 x 210 + 5mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 5mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(cene so brez DDV)

Pri večkratnih zaporednih objavah velja **popust:**

3 zaporedne objave	5% popusta
4 do 7 zaporednih objav	8% popusta
8 do 11 zaporednih objav	10% popusta
12 zaporednih objav	12% popusta

Oglesi morajo biti pripravljene v formatu EPS, Ali ali v visoko resolucijskem PDF-ju, v CMYK barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi ter tekst v kriptuljah.

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem glasilu je potrebno dostaviti na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom "ZA OBČINSKO GLASILO".

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«
- Fotografije naj bodo v formatu: JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta
- Tekst in fotografije naj bodo podpisane
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Pripone«

Rešitev nagradne križanke »Vrtnarija Lija Vogrsko« iz aprilske številke:

Vodoravno: TROBENTICA, AEROKONVOJ, KORD, NA, LV, TS, ITALIJA, ITAKA, OSAR, RAMALA, EV, KTM, OBARA, A, ARNIKE, ONE, DR, IG, BRNO, ŽOLNA, AN, SLAPOVJE, VRTNICA, LISTONOŠA, JERUZALEM, OCTAR, LIRA, STRAHOTA, NARTA, AČ, KLEN, RA, IR, ASINARA, INO, LE, IRL, NOJ, ELM, STRANE, K, AVT, ATI, SUTIVAN, OK, ASTROMERIJA, NT, LORIENT, DASSIN, PIR, EVBEJA, NECA, RAI, AL, IRAN.

Gesla: VRTNARSTVO LIJA, ASTROMERIJA.

S U D O K U

	1	5		7			
4				6		8	
						4	2
		6		4		5	7
	2		7	1			2
7			5				6
	3			5			7
2			8	3			5
		1		2		6	

avtor Roland Tischer

Nagradni kupon za križanko

»VZGOJA SADIK IN
LONČNIC VRTOVEC
- ŠTOKELJ«

Nagradni
kupon

geslo: .....

.....

.....

.....

.....

ime in priimek: .....

.....

naslov: .....

.....

telefon: .....

Nagrajenci za pravilno rešitev križanke »VRTNARIJA LIJA VOGRSKO«

Izmed prispelih odgovorov so bili izžrebani:

- 1. Mirjam Silič**, Gradnikove brigade 49, 5000 Nova Gorica
- 2. Franica Jež**, Martinuči 12, 5292 Renče
- 3. Hilda Šuligoj**, Vogrsko 158h, 5293 Volčja Draga

Nagrade lahko dvignejo v pisarni Avtošola MARUS, Trg 21, 5292 Renče

Občinski list - uradno glasilo OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov je 1400 in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga, Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo:

Vladka Gal Janeš – glavna in odgovorna urednica, Boris Arčon, Alenka Gregorič, Nataša Podgornik, Bogo Rusjan, Renata Tischer in Katjuša Žigon

Oblikovanje in grafična postavitev: Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Tiskarna Nanoti d.o.o.

Datum izida glasila: 3. julij 2014

Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče in Krajevna skupnost Renče
vabita na tradicionalno prireditev

MOHORJEVO 2014

v Renčah

Program prireditve:

PETEK, 11. julij

- 18.00 • nogometni turnir U10, U12, veterani
- 21.00 • ZABAVA

Prizorišče: športni park

SOBOTA, 12. julij

- 16.00 • turnir v briškoli
- stojnice, predstavitev zaselkov
- igre na vodi
- razstava slik z Extempora Renče 2014
- otroške delavnice o oblikovanju gline
- prevozi obiskovalcev s konji in kočijo

Prizorišče: ob mlinu - reki Vipavi

- 20.30 • ZABAVA S PLESOM
- Prizorišče: športni park

Naslov za pošiljanje
prispevkov za občinski
list: [obcinsko.glasilo@
rence-vogrsko.si](mailto:obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si)
s pripisom:
Za Občinski
list.

Društvo upokojencev Renče
Program: **Krajevno medgeneracijsko središče**
HIŠA PRAVIH SREČANJ Renče

POČITNIŠKI »ŽIV-ŽAV« V HIŠI PRAVIH SREČANJ

Hura, počitnice so tu! Vsi se veselimo brezskrbnih, toplih, poletnih dni. Sprostite in zabave. Tudi v HIŠI smo mislili na vas. **Pripravili smo bogat počitniški program.**

»ŽIV-ŽAV« bomo skupaj ustvarjali in živeli
Od 14. julija do 29. avgusta 2014 v Hiši pravih srečanj v Renčah vsak delovni dan med 9.00 in 12.00 uro.

ŽIV-ŽAV ponuja varstvo in ustvarjalno preživljanje prostega časa otrokom starij od 6 do 12 let. Celo vrsto raznolikih dejavnosti, kjer boste pokazali svoje vrline in pridobivali nove veščine in spretnosti v ustvarjalnih delavnicah. Razgibali se bomo na igrišču, plavali v novogoriškem bazenu. Na sprehodih v bližnji okolici boste mimogrede spoznavali poletni utrip naše vasi. Obiskali nas bodo znameniti gostje, nam predstavili dosežke svojega ljubiteljskega dela in vas morda navdušili zanje. Spoznavali boste nove prijatelje, se z njimi zabavali in poveselili. Avgusta se nam bo pridružil prostovoljec iz Francije. Prisluhnil bomo vašim zamislim, predlogom, saj želimo, da bo ŽIV-ŽAV čim bolj vaša.

Počitniški program bodo vodili in usmerjali izkušeni in usposobljeni mentorji – prostovoljci (strokovna vodja Zmaga Prošt, upokojena univ.dipl.psihologinja). K sodelovanju vabimo tudi vaše starše in stare starše.

Vsem udeležencem zagotavljamo osvežilne napitke in malico.

Sodelovanje v programu je odprto za vse;

- za stroške materiala (izdelke odnesete domov) in malic je prispevek 2€ na dan.

**ŽIV-ŽAV bo ŽIV in ta prav, le če prideš tudi TI !!!!!
Obljubljamo: ne bo ti »ŽAV« !!!!!**

Za vse informacije in prijave vam je na voljo **Nevenka Faganeli:**

- v »Hiši pravih srečanj« na Trgu 25 v Renčah (pri bankomatu),
- vsak dan od 8.30 do 12.30 ure – starši pisno prijavite svojega otroka!

Stiki: tel.: 05 99 55 292; gsm 041 287 806; hisarence@gmail.com

EVROPSKO PRVENSTVO V UMETNOSTNEM KOTALKANJU

18. – 23. avgust 2014

Kotalkarski klub Renče bo že tretjič organiziral evropsko prvenstvo v umetnostnem kotalkanju za kadete in mladince.

Uradna otvoritev bo v sredo, 20. avgusta v večernih urah, zaključek pa v soboto, 23. avgusta tudi v večernem času.

Tekmovanja bodo potekala od srede do sobote. Tekmovali bodo v obveznih likih, prostem programu, športni pari in plesni pari.

Sodelovalo bo najmanj dvanajst držav, pričakuje se preko petsto obiskovalcev samo iz tujine.

Seveda bodo tekmovali tudi domači kotalkarji, zato lepo vabljeni k navijanju.

UO KK Renče

VABLJENI

